

■ Häirintää yliopistolla

Osaako yliopiston johto käsitellä konflikteja oikein?
Uutiset 2-3.

■ Todelliset ikioiskelijät

Jos opinnot seisovat, niin hae lohtua 40. vuoden opiskelijoilta. Keskiarkeama.

■ Lozille luvat

Oman viinan bileet loppuivat Sonaatin ravintoloissa. Sivu 12.

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI

*”Teatteri
on ruohon-
juuritason
toimintaa”*

Sivu 19.

NUMERO 6/2012

30. HUHTIKUUTA–. 13. TOUKOKUUTA

53. VUOSIKERTA

UUTISET

30.4.2012

Rentukka jatkaa toimintaa

Kortepohjan ylioppilaskylän Rentukka-ravintolan toiminta jatkuu jälleen. Rentukkaa alkaa pyörittää nuorten jyvaskylälaisten

Ideaosuuskunta Made. Ovet avautuvat vielä ennen kesää.

Tuleva ravintolapäällikkö **Emppu Paananen** lupaa, että kaikkien hanatuotteiden hinta laskee. Tulossa on uudistuksia myös tahtumanjärjestämiskäytäntöihin.

Häirintäjuttu viipyi rehtoraatikuukausia

Laitoksen halvaannuttanut häirintäjuttu odotti päätöstä yli kymmenen kuukautta. Rehtori teki päätöksen vasta, kun oli jo tiedossa, että kantelijat vaihtavat työpaikkaa.

JYVÄSKYLÄN yliopiston matemaattis-luonnontieteellisessä tiedekunnassa kyti vuosia vaikea työilmapiiriongelma. Nykyisin Oulun yliopistossa professorina toimiva **Maarit Järvenpää** kanteli esimiesasemassa olleesta miehestä tiedekuntaan syyt-

Päätös tuli vasta, kun oli jo tiedossa, että Järvenpää lähtisivät Jyväskylän yliopistosta Ouluun. Asian käsittelyä on voinut viivyttää se, että Järvenpään mukana Jyväskylän yliopisto menetti Oululle yhden huippututkimusyksikön.

tään häntä työpaikkakiusaamisesta. Hän kertoo myös valittaneensa seksuaalisesta häirinnästä.

Silloinen dekaani **Matti Manninen** teki asiassa päätöksen vuonna 2007. Asiakirja on salainen, eikä tietoa sen sisällöstä saa antaa sen enempää Järvenpää kuin päätöksen valmistellut tiedekunnan hallintopäällikkö **Matti Pylvänäinen**kään.

ASIAN käsittely ei päättynyt tähän. Järvenpää kanteli yliopiston keskuhallintoon, silloiselle hallintojohtajalle **Erkki Tuunaselle** toukokuussa 2008. Jo ennen sitä rehtori **Aino Sallinen** oli kuullut asiasta ja pyytänyt dekaanin päätöstä ja siihen liittyviä asiakirjoja tiedekunnasta.

Tuunanen kuuli touko-kesäkuun vaihteessa tuoreeltaan matematiikan ja tilastotieteen laitoksen henkilöstöä. Kesän jälkeen kuulemisissa kerätyt tiedot kerrottiin asianosaisille ja heiltä pyydettiin vastineita.

JÄRVENPÄÄ toimitti vielä lisää kirjattuja valituksiaan syksyn mittaan. Silloin Järvenpään mukaan hallintojohtaja Tuunanen oli sanonut, että asian päättämisestä julkisuuteen voisi olla vakavia seurauksia.

Aino Sallinen selitti sähköpostiviestissään Järvenpäälle:

”Kommunikaatiossa on hyvä erottaa toisistaan varoittaminen ja uhkailu, josta varmasti ei ole ollut kyse. Julkisuus toimii aivan omien lainalaisuuksiensa mukaan ja arvaamattomuksiensa perusteella, mistä omaa henkilökuntaa on joskus tarpeen muistuttaa monista tapauksista viisas-tuneina”.

TUUNANEN sai selvityksensä valmiiksi loppuvuodesta 2008. Tässä vai-

heessa riidan aiheuttamat ongelmat laitoksella olivat jatkuneet jo ainakin kaksi vuotta.

PÄÄTÖKSEN saaminen kuitenkin kesti vielä neljä kuukautta. Hallintopäällikkö **Matti Pylvänäinen** kuvailee päätöksen odottamiseen kuluneita kuukausia ”raastaviksi”.

”Soitin muutaman kerran päätöksen perään kiirehtiäkseni sitä”, hän kertoo.

Rehtori kuitenkin teki päätöksen

vasta, kun oli jo tiedossa, että Järvenpää lähtisivät Jyväskylän yliopistosta Ouluun. Rehtorille oli myös kerrottu jo prosessin aikana, että Jyväskylästä lähtisi huippututkimusyksikkö heidän mukanaan.

REHTORI Sallinen ei ehtinyt kommentoida asiaa ennen lehden painonmenoa kiireisen aikatauluun vedoten. Kysyimme Salliselta mm. seuraavia asioita.

Miksi hän teki päätöksen vasta maaliskuun lopussa? Odottiko hän

Oikeusturvasta huolehdittain

HÄIRINTÄTAPAUKSIEN käsittely ei ensisijaisesti kuulu lehtien palstoille. Sen sijaan häirintätapauksien käsittelyä Jylkkärissä on mielestani perusteltua.

Mainituista häirintätapauksista saatujen tietojen varmistaminen on liki mahdoton työ etenkin, kun asioista tietävät harvoin haluavat tai edes voivat puhua nimellään.

SE PUOLI asiasta ei onneksi Jylkkärille oikeastaan kuulukaan. Sen sijaan keskusteluissa esiin tulevat pelot ja käsi-

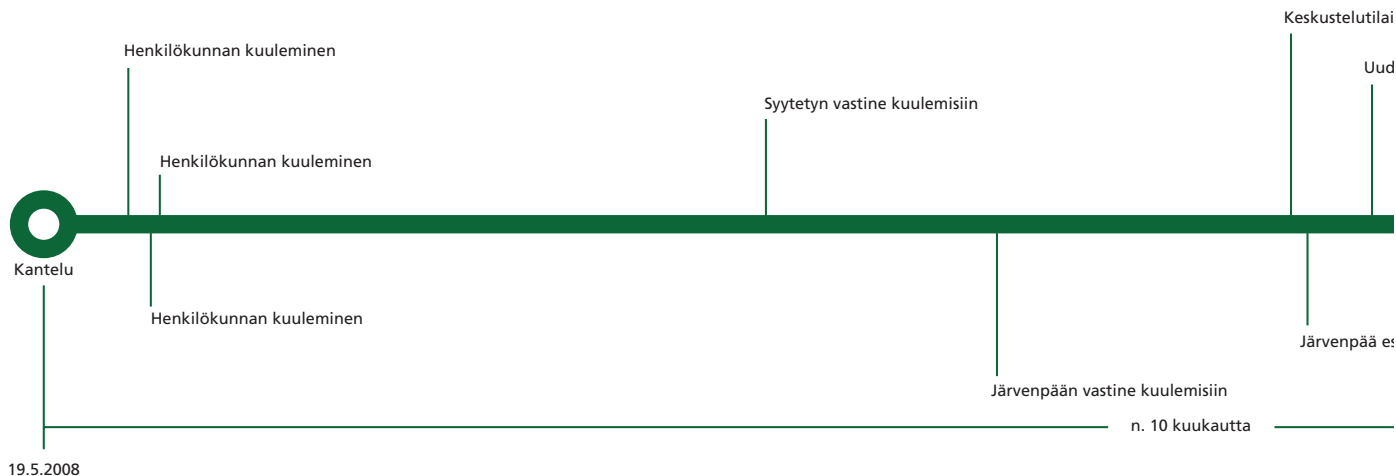
tykset siitä, ettei häirintäasioita pystytä yliopistossa kunnolla käsittelemään, ovat synnä siihen, että Jylkkäri ottaa esille nämä tapaukset.

REHTORI Sallista pyydettiin vastaamaan Jylkkärin kysymyksiin tiistai-iltapäivänä. Vastaukset olisimme tarvinnut torstaiamuun mennessä. Julkaisemme vastaukset sitten, kun ne saamme Jylkkärin verkkoversiossa tämän juttupaketin yhteydessä.

Aiheeseen käsitteily ilman konkreettisia esimerkkejä on uskoakseni palstatilan

hukkaa. Konkreettisiin esimerkkeihin viittaaminen taas sulkee ihmisten suut ja saattaa aiheuttaa turhaa kärsimystä eri osapuolille. Tätä olemme pyrkineet välttämään nimettömyydellä.

SELVÄKSI on käynyt, että häirintää tapahtuu Jyväskylän yliopistolla, kuten tämän kokoisessa organisaatiossa sopii odottaa, mutta siitä ei puhuta. Niinpä jokainen häirinnän uhri ja häirinnästä syytetty tuntuu kokevan kohtuutonta yksinäisyyttä ja epävarmuutta asioiden käsittelystä.

Matti Leino yliopiston hallitukseen

Juha Äystön erottua yliopiston hallituksesta professorijäseneksi valittiin Matti Leino. Leino on fyysikan professori.

Liikunta kiinnosti yhteishaussa

Suosituimmat hakukohteet suhteessa paikkamäärään olivat tänä vuonna liikunnan yhteiskuntatieteet, liikuntalääketiede ja liikunta-

pedagogiikka.

Viime vuoden suosituimpaan hakukohteeseen journalistiikkaan oli tänä vuonna noin 200 hakijaa vähemmän, joka pudotti aineen neljänneksi. Tiptutus selittyi professori **Raimo Salokankaan** mu-

kaan sillä, että hakijamäärää keinoitekoisen korkealle noston hakuyhteistyö Tampereen tiedotusopin kanssa on päättynyt.

Hakijatilastot on julkaistu kokonaisuudessaan jylkkari.fi data-blogissa.

tissa

tietoa siitä, saako Järvenpää hakemansa professuurin Oulusta? Kysyimme myös, toteutuiko asianosaisten oikeusturva, kun päätöksenteko kesti yli 10 kuukautta. Vaikuttko huippututkimusyksikkö asian käsittelytapaan tai aikatauluun?

Julkaisemme vastaukset lehden verkkoversiossa, kun ne saadaan.

Jarno Liski
paatoimittaja@jylkkari.fi

va

Toimitus on kiinnostunut kuulemaan niin myönteisiä kuin kielteisiä kertomuksia siitä, miten häirintätapauksia on Jyväskylän yliopistossa hoidettu.

Toimitukseen voi olla yhteydessä myös luottamuksellisesti.

Jarno Liski
paatoimittaja@jylkkari.fi

Yhteiskuntatieteellisen opiskelijat nostivat kissan pöydälle

Joukko yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan opiskelijoita on kannellut tiedekunnan miesprofessorista syyttäen häntä seksuaalisesta häirinnästä.

JYLKKÄRIN tietojen mukaan yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan dekaani **Timo Ahonen** käsittelee häirintätapausta, jossa opiskelijat ovat kannelleet eräästä tiedekunnan professorista. Ahonen ei halua tapausta kommentoida.

“En tiedä, mitä voin tässä sanoa”, sanoo Ahonen.

“Sen verran varmaankin, että jos tällainen tilanne olisi, niin se hoidettaisiin niin, että ensin molempia osapuolia kuultaisiin erikseen. Sen jälkeen – jos molemmille osapuolille sopii – pidettäisiin yhteinen palaveri, jossa sovittaisiin pelisäännöt, joilla ongelma korjaantuu. Sitten sovittaisiin

seurantapalaveri, jossa varmistettaisiin, onko tilanne korjaantunut”, sanoo Ahonen.

ASIASTA tietävät opiskelijat ovat pe-loissaan tilanteen vuoksi. Moni on kertonut asiasta Jylkkäriille, mutta kieltäytyneet ehdottomasti esiintymästä nimellään peläten opintojensa vaikeutuvan. Monilla on ollut myös epävarmuutta siitä, käsitelläänkö asia vakavasti.

JYLKKÄRI pyysi tapaukseen liittyvien asiakirjojen julkisia osia, voidakseen vastata kysymykseen siitä, miten asiaa käsitellään. Asiakirjoja tai niiden osia ei saatu.

“Mikäli meillä olisi esittämiä kaltaisen tapaus tiedekunnassamme, joutuisimme tarkoin pohtimaan, milta osin siihen liittyvät varhaisen puuttamisen menettelyyn liittyvät muistiot olisivat julkisia”, sanoo Ahonen.

Pahin lopputulos olisi käsittääkseni viesti siitä, että tällaisen varhaisen tuen luottamukselliset keskustelut ja niiden sisältö voi koska tahansa ilmestyä ylioppilaslehden sivuille.

“Pahin lopputulos olisi käsittääkseni viesti siitä, että tällaisen varhaisen tuen luottamukselliset keskustelut ja niiden sisältö voi koska tahansa ilmestyä ylioppilaslehden sivuille”, hän jatkaa.

Jarno Liski
paatoimittaja@jylkkari.fi

KYSYN VAAN

Tehdäänkö kasvatustieteellisessä tulosta opetuksen kustannuksella?

YLIOPISTOKOLLEGION tarkastuksessa viime vuoden tilinpäätöstä, huomio keskittyi Kasvatustieteellisen tiedekunnan tulokseen, joka on kahtena vuonna peräkkäin ylittänyt säästötavoitteen yli miljoonalla eurolla. Tiedekunnan ylijäämän osuus tuotoista on 9 prosenttia, kun muilla se on 1–6 prosenttia. Rehtori **Aino Sallinen**kin epäili kokouksessa, että siellä on saatanut olla säästöliekki päällä opetuksen kustannuksella.

Dekaani Marjatta Lairio, onko ylijäämää kerrytetty opetuksen kustannuksella?

“Missään tapauksessa se ei pidä paikkaansa. Kaikki opetus on järjestetty aivan opetus suunnitelmien ja opetusohjelmien mukaisesti. Tulosta selittää, että erityisesti professuurien kohdalla on menossa sukupolvenvaihdos ja näiden tehtävien täyttäminen vie aikaa. Myös hanketoiminta on ollut tuloksellisempaa, ja ulkopuolisen rahoituksen osuus on kasvanut. Tilakulut taas ovat pienemmät, koska käytämme väistötiloja. Ylijäämähän muuttuu nyt saataviksi, jolloin pystytään vahvistamaan toimintaa tutkimuksen ja kansainvälistymisen osalta, jolloin myös koulutustehtävä vahvistuu.”

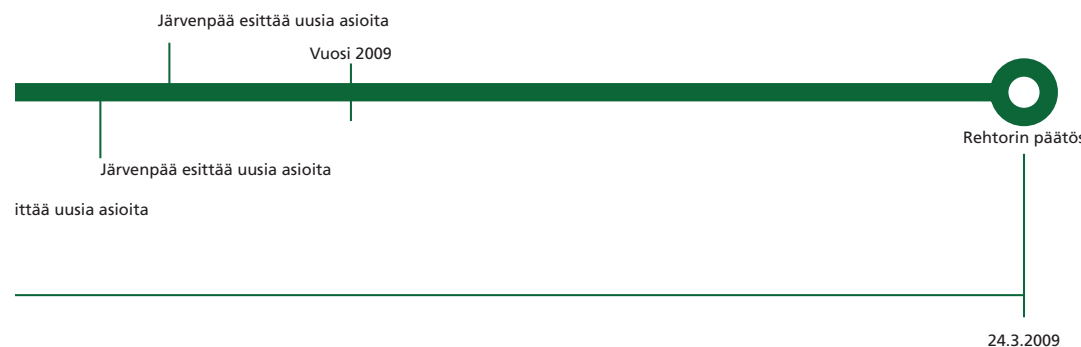
Jylkkärin ainejärjestö Emilistä saamien tietojen mukaan opiskelijat kaipaisivat enemmän kontaktiopetusta ja yhdessätekemistä itseopiskelun sijaan. Voidaanko opetusta nyt kehittää kertyneen ylijäämän avulla?

“Tiedekunnassa on aina panostettu opetukseen ja kehittämiseen, ja sama linja jatkuu. Tulevien vuosien suunnittelussa on kuitenkin realistista varautua yliopistojen talouden kiristymiseen.”

Ilpo Puhakka

uus

et asiat esitetään syytetylle

24.3.2009

NÄKÖKULMIA

JYVÄSKYLÄN
YLIOPIPPILASLEHTI

Opinkivi, 1 kerros, huoneet
119–120
Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä
Faksi (014) 260 3928
Sähköposti jylkkari@jyy.fi,
nettisivut www.jylkkari.fi
Päätoimittaja Jarno Liski
010 423 4509, paatoimittaja@jyy.fi

Toimittaja Ilpo Puhakka
010 423 4510, toimittaja@jyy.fi
Sivillipalvelusmies Tommi Puska
010 423 4511, sivari@jyy.fi
Kannen kuva: Tommi Puska
Painos 7 000 kpl. Painopaikka I-print
Oy, Seinäjoki, puh (06) 418 6750.
ISSN 0356-7362.

REUNAHUOMAUTUS

Pekka
Manninen

Vallankumous huvin vuoksi

AAMUYÖSTÄ ilmestyvä Iltalehti on löytänyt Saksasta, Mendenin kaupungista virkamiehen, joka sanoo vetelehtineensä työssään neljätoista vuotta tekemättä juuri mitään. Lehdessä suomalaiset yöntekijät kertovat veltoilustaan.

”Roikun netissä, istuskelen kollegani kanssa, suunnittelen lomamatkoja, odottelen ruokatuntia, lasken päiviä lomaan.”

Keskustelusiivuilla ihmiset sättivät laiskoja työtovereitaan. Laiskat työtoverit ärsyttävät, herättävät kaunaa.

SUNNUNTAISUOMALAINEN selvitti taannoin, että työpäivästä yli 2 tuntia menee netissä surffaamiseen. Työnantajapiireissä on viritelty paniikkia, joka on heiveröistä teeskentelyä. Selvitys kertoo, että eniten surffailevat yrittäjät ja johtajat. Ajankäytön hallinta on helppoa pyramidin huipulla. Hiostus on suunnattu suoritusportaaseen.

Luulimme, että teknologia vapauttaisi ihmisen raadannasta. Mutta ei. Työ ja vapaa-aika ovat sulautuneet, töitä tehdään kotona, irtisanomiset uhkaavat, työväki vähenee, työtaakka kasvaa, sairastellaan, pillereitä napsitaan.

TYÖTÄ EI jaeta tasan (6 tuntisella päivällä). Yhdet näännytetään hengiltä, toiset jäävät työttä, tai pakotetaan palkattomiin pakkotöihin (320 000 henkeä v. 2008). Yksitoikkoisissa ja alipalkatuissa töissä lusmuilu on hiljaista protestia.

Työväenliike on luopunut työajan lyhentämisestä. Se taipunee elinikäisen työajan pidentämiseen. Elämä, henki ja terveys uhrataan osakesijoittajien lompakolle. Vapauden ala supistuu, kurjuus kukoistaa. Työelämän uudistaminen ei etene: työstä on tullut perverssi uskontunnustus.

Työväenlaulu veisaa: ”Työ on kunniamme, työ on vapautemme.” Vaan isäntämentaliiteetti vallitsee ja ay-liikkeeltä on katkottu syömähampaat; taisteluhenki, kunnia ja vapaus.

D.H. LAWRENCE kirjoitti: ”Työ on juuri se, jota ihmisillä on ollut liikaakin./Lakkautetaan työ, jätetään työ historiaan! Touhuaminen voi olla hauskaa ja ihmiset voivat nauttia siitä; silloin se ei ole työtä./Tehdään sis niini! Tehdään vallankumous huvin vuoksi!”

Tekemisen voitto

Jyrock näyttää tänä vuonna peittäneen kulunsa. Viime vuonna Jyrockin kerrottiin tehneen 8000 euroa tappiota.

Kai kaikki nyt ymmärtävät, että tämä ei ole totuus? Kulttuurisiihteri saa palkkaa ja hänen aikaansa kuluu Jyrockin järjestämiseen huomattavia määriä. Eikö näitä tuhansia lasketa Jyrockin tappioksi?

Toisaalta Ilokivi ei ole ilmainen sekään. Rakennukseen sidotut summat saavat muutamat tuhannet eurot näyttämään naurettavilta. Mitä opiskelijoille maksaa seisottaa omistamaansa Ilokiveä tyhjänä esimerkiksi 363 iltaa vuodessa? Pitääkö tältä pohjalta laskea Jyrockille ”voittoa”?

Kun istuu (harvoin) edustajiston kokouksissa tai lukee JYn strategiaa tai toimintasuunnitelmia, iskee epätoivoinen olo. Strategisina tavoitteina tuntuu olevan hyvien yhteysien ylläpito sinne ja tänne sekä opiskelijoiden edustuksen turvaaminen niissä ja näissä toimielimissä.

Jos kampa dokumentteja läpi selvittääkseen, mitä hyvillä yhteyksillä ja aktiivisella edustamisella on tarkoitus saada aikaan, alkaa vastaan tulla niitä konkreettisia tavoitteita. Esimerkiksi Joustava opiskelu -alaryhmän perustaminen Student Life -hankkeeseen.

Jos kampa dokumentteja läpi selvittääkseen, mitä hyvillä yhteyksillä ja aktiivisella

pääkirjoitus

Mitä opiskelijoille maksaa seisottaa omistamaansa Ilokiveä tyhjänä esimerkiksi 363 iltaa vuodessa?

edustamisella on tarkoitus saada aikaan, alkaa vastaan tulla niitä konkreettisia tavoitteita. Esimerkiksi Joustava opiskelu -alaryhmän perustaminen Student Life -hankkeeseen.

Koska viimeksi tässä yhdistyksessä ovat vastuulliset kysyneet toisiltaan: miten haluamme jäsentemme elämän muuttuvan JYn ansiosta?

Kun on päätetty, mitä halutaan, voidaan päättää, miten tavoitteisiin päästään. Jos vapaaehtoisia ei löydy asioita ajamaan, palkataan ihmisiä tekemään se. Silloin jäsenmaksurahoja käytetään siihen, mihin pitää.

Käsittämättömät määrät voimavaroja haaskataan täysin joutavan-päiväiseen kokoukseen koustamisen

vuoksi. Edustajisto tappelee tuntikausia siitä, kuka valitaan toimielimeen, jonka kokouksiin ei meinaa muilta kokouskiireiltä ehtiä.

Sen kerran, kun jotain konkreettista sitten päätetään tehdä, tuppaa käymään niin, että hommat resursoidaan perseelleen ja jälki on sen mukaista. Tietyvästi hallituksessa pohditaan nyt, pitäisikö projektityöntekijällä viime vuonna pilkkahintaan teetetty nettisivut peruskorjata vai tehdä kokonaan uudet. Ilmeisesti kysymys kiikastaa siitä, kumpi vaihtoehto tulisi halvemaksi.

Euroista välittämättä sanoisin, että Jyrock on joka vuosi ollut tekemisen voitto.

Jarno Liski
paatoimittaja@jylkkari.fi

TOIMITUS SUOSITTELEE

MUNKIT (ruoka).

Parempaa kuin tipaleipä, mutta ei tule lainkaan humalaan.

SIMA (juoma).

Pahempaa kuin Jaloviina, eikä tule lainkaan humalaan.

HARJU(huivialue)

Varmasti tulee humalaan.

"Vitut on!"

Jyy ja miljoonat

On harvinaisen myönteistä, että opiskelijalehti kiinnittää huomiota toiminnan usein hankalimpaan puoleen – talouteen. Huoli taloudesta sai minut jättämään erivät mielipiteen Jyy:n eri sektoreiden budjetteja hyväksyttäessä.

JYYN hallituksen Janne Ruuth kysymykseen, onko Opinkivellä nyt paremmat löytyt. (Opinkiven saunan lauteilta 25.4.2012.)

Kellastuneet sivut

Opiskelijan kannalta huonointa on se, että paine kohdistuu ylioppilaskylään ja siten vuokriin. Rentukan jatkuva tukeminen asuntovuokriin on saatava loppumaan, sillä meillä kylän asukkailla ei ole varaa maksaa kor-

keampia vuokria. Ne ovat jo tällä hetkellä yli 13 markkaa neliöltä koko kylän alueella, joissain asunnoissa 15 markkaa, ja kaupungin yleinen vuokrataso on siinä kymmenen markan tienoilla. Järki voitton!

Kari Djerf (17.1.1979)
Jyväskylän ylioppilaslehti

Näkemiin punatiilitalot! Nettipalautetta lehdelle

YLIOPISTOMME tilaongelmat, pääasiassa terveydelle vaaralliset rakennukset, ovat olleet jo pidemmän aikaa puheenaiheena niin yliopiston sisällä, kuin laajemminkin.

Tilaongelmia sivuttiin myös viime syksyn edustajistovaaleissa, joissa viestiä päättäjille oli yksiselitteinen – ongelmat on ratkaistava mahdollisimman nopeasti! Tämä linja on varmasti myös ylioppilaskunnan hallituksen helppo allekirjoittaa, vaikkei asiaheidän käsissä olekaan.

Hankalaksi tilanteen tekee paitsi riittävien väistötilojen löytäminen, myös ongelman laajuus.

Useammassa rakennuksessa raportoidaan olevan terveydelle vaarallisia mikrobeja, joissa työskentely joillekin henkilöille on jo täysin mahdotonta. Yhtäkkiä ongelmat eivät kuitenkaan ole syntyneet. Tilannetta voisi kuvata niin sanotulla porttiteorialla, jossa viimein, kun kissa on nostettu pöydälle, on kaikki ongelmat lopulta tulleet ilmi. Ajoissa reagointi on siis pettänyt ja pahasti.

ENSIMMÄISEKSI on ryhdyttävä ratkomaan tehokkainta keinoa taata henkilökunnan ja opiskelijoiden ter-

veydelle turvallinen työskentely. Tätä asiaa käsittäkseni pohditaan jo useammassa tahossa.

Tärkeintä on paitsi toimia nopeasti, myös taata paras mahdollinen ratkaisu pitkällä aikavälillä tarkasteltuna. Terveyttä ei ole laitettava samaan vaakakuppiin rahan kanssa.

PALJON on myös puhuttanut muun muassa Mattilanniemen arkkitehtinen kokonaisuus, jonka purkamisen puolesta ja vastaan on paljon hyviä argumentteja. Olisin täysin valmis säilyttämään Mattilanniemen rakennukset, mikäli olisi täysi varmuus siitä, että ongelmat saadaan poistettua sata prosenttisesti.

En kuitenkaan usko, että tällaista varmuutta saadaan. Lisäksi uusi rakentaminen luo myös mahdollisuuden paikata laajemminkin yliopiston puutteita tilojen osalta. Tämän vuoksi olen omalta osaltani valmis sanomaan hyvästit Mattilanniemen terveydelle haitallisille rakennuksille ja voitottamaan uudet rakennukset ter- vetulleiksi.

Joonas Könttä
Edustajiston jäsen

JYLKKÄRIN taso vain laskee laske- mistaan. Pieni ja sisäsiittoinen kaveripiiri toimituksessa taputtelee toisiaan selkään. Vastikään Jylkkärin toimittajaksi palkattu **Ilpo Puhakka** (vas.) an- lymusi osuvasti Kukkalan valintaa kol- munnistiksi Facebook-profiilissaan.

"Pitäskö sit kysyä **Matti Apusta** vai löytäisikö jostain joku oikeasti järvevä porvari, joka osaa vielä kirjoittaa?"

Kukkala on Puhakan tavoin aktiivinen vasemmistonuori. Ainoa vasem- mistonuori Puhakka ei tietenkään Jylkkärisä ole. Taneli Hämäläisen (vas.) analyysi Jylkkärin nykytilasta on osuva.

"Mikä vitun vassariannos? Laskeskelin huvikseni, että uudessa numerossa esiintyy oman nimeni li- säksi ainoastaan 17 tuttua. =>"

VIELÄ enemmän Jylkkärin nykytila- ta kertoo uusimman numeron juttu vuosijuhlista. Aiheena juhlien hetero- normatiivisuus ja juomalaulujen rasi- mi, kirjoittajina **Aino Siren** (vas.) ja **Matti Lahdenmäki** (vas.).

Kukaan muu ei koko kampuksella pitänyt vuosijuhlaperinnettä hetero- normatiivisena tai juomalauluja rasi- tisina. Se ei jyvivalaistomittajia on-

neksi haitannut. Kirjoittajat haastat- telivat **Kyösti Hagertia** (vihr.), **Joonatan Virtasta** (vas.) ja **Kyösti Ylikuljua** (vihr.). Kaikki haastateltavat Virtasta lukuunottamatta toimivat toimittajina Jylkkärisä. Virtanen on viime vuoden Jyy:n hallituksen pu- heenjohtaja ja aktiivinen jyvivalainen.

Tätä kommenttia ei tietenkään jul- kaista seuraavan paperilehden kom- menttiosastolla. Liskillä on liian kiire Sappi-ristiretkensä kanssa ja pahojen suuryritysten hyväveliverkostojen pal- jastamisessa. Ketä Jylkkärin hyväveli- verkostot kiinnostaisivat?

Kyllä tähän lehteen kannattaa 100 000 euroa vuodessa hassata.

Nimim. Sivustakatsoja

VAPAA SANA

Jylkkäri haluaa tietää, mitä lukijat ajattelevat. Lähetä mielipiteesi sähköpostitse osoitteella jylkkari@jyy.fi tai tekstiviestillä p. 045 137 1957. Kirjoita lyhyesti. Toimitus varaa oikeuden lyhen- tää ja käsitellä kirjoituksia tar- vittaessa.

GALLUP

Mitä teet vappuna?

Emilia Varmavuori, 23,
psykologia
"Tyhjän kämpän bileet."

Joonas Viljakainen, 21,
englanti
"Meen Helsinkiin nauttimaan säästä ja oluesta."

Pauliina Juvonen, 25,
psykologia
"Meen Hyökkäälle kaverei- den kanssa mökkeilemään."

Sirkku Miikkulainen, 22,
suomen kieli
"Myyn muikkuja Helsingin to- rilla."

IRTOKUVA

TOMMI PUSKA

Yliopiston kirjastolla dykkattiin kirjoja.

Pisa-menestystä tutkitaan myös opettajien kautta

Jyväskylän yliopiston Koulutuksen tutkimuslaitoksella tutkitaan PISA-koulujen opettajia. Suomea pidetään koulutuksen mallimaana, lähinnä PISA-menestyksestä johtuen.

KOULUTUKSEN tutkimuslaitoksella tehtävässä Teaching and

Learning International Survey -tutkimuksessa (TALIS) selvitetään opettajien käsityksiä opettamisesta sekä opettamisen käytäntöjä. Tutkimus toteutetaan ensi vuonna OECD:n johdolla. Suomen osalta tutkimuksen toteuttaa KTL, mutta mukana on 32 muuta maata, viideltä mantereelta.

Suomessa PISA 2012 -tutkimuk-

seen osallistuvien koulujen opettajat ovat tutkimuksessa mukana omana ryhmänään. Näin saadaan tietoa siitä, ovatko opettajat Suomen erinomaisten PISA-sijoitusten takana.

Tutkimuksen tavoite on tuottaa kansainvälisesti vertailtavaa tietoa opetuksen ja oppimisen laatuun vaikuttavista tekijöistä. Hankeessa saa-

daan tutkimustietoa siitä, miten suomalainen opetus vertautuu muihin maihin.

Projektipäällikkö **Matti Taajamon** ja suunnittelija **Eija Puhakan** mukaan nyt tehtävä tutkimus mahdollistaa ensimmäistä kertaa kansainvälisen vertailtavuuden.

Annimaria Valli

FAKTA

- Tutkimuksen kohteena ovat ylä- ja alakoulut sekä 2. asteen oppilaitokset

- Kysely toteutetaan keväällä 2013

- Tuloksia saadaan kesällä 2014

TOMMI PUSKA

Suunnittelija Eija Puhaka kertoo, että kyselyn tavoitteena on 75 prosentin vastausaste. Kysely lähetetään opettajille postissa. Siihen vastataan verkossa tai paperilla.

Opettajan ammatti ei maailmalla kiinnosta

Opettajan ylempi korkeakoulututkinto on kansainvälinen harvinaisuus. Maailmalla moni opettaja vaihtaa alaa nopeasti.

“**YMPÄRI** maailman on eri tutkimuksissa havaittu, että opettajan ammatti ei enää kehittyneissä maissa kiinnosta. Monet opettajat myös vaihtavat ammattia ensimmäisen viiden vuoden aikana työssä aloittamisen jälkeen. Suomessa kuitenkin opettajankoulutus on suosittua”, Taajamo kuvailee.

Esimerkiksi juuri julkaistuissa Jyväskylän yliopiston hakutuloksissa

suosituimmat hakukohteet olivat luokanopettajakoulutus ja liikuntapedagogiikka. Taajamon mielestä tätä selittää osittain se, että Suomessa opettajilla on ylempi korkeakoulututkinto, jolloin opettajankoulutus antaa pätevyyden toimia myös monissa muissa tehtävissä.

“Vuoden 2008 TALIS-tutkimuksessa yksi teema oli, miten vastavalmistuneet opettajat saataisiin pysymään ammatissaan. Tällaista tutkimusta tehdään myös Koulutuksen tutkimuslaitoksella Jyväskylässä”, uutta TALIS-tutkimusta vetävä Matti Taajamo kertoo.

Suomi ei osallistunut vuoden 2008 TALIS-tutkimukseen.

ETENKIN johtamistavoissa löytyi aikaisemmassa tutkimuksessa eroja. Oppilaitoksia johdetaan joissain maissa hyvin hallinnollisesti, ja toisissa johtaminen keskittyy enemmän opetuksen kehittämiseen.

“Vaikka Suomen osalta tuloksia ei vielä olekaan, voisni kuvitella, että meillä olisi opetuksen kehittämiseen keskeittävä johtamistapa”, sanoo Taajamo.

Tällaisessa johtamismallissa yhteistyö kollegoiden kesken on tiivistä, ja

päätöksiä tehdään yhteistyössä opettajien kanssa.

TUTKIMUKSESSA kysytään myös opettajien saamista palautteista. Taajamon mukaan opettajien saama palaute on aikaisemmassa tutkimuksessa todettu tärkeäksi työtyytyväisyyden kannalta.

Lisäksi kartoitetaan opettajien täydennyskoulutustarvetta. Vuoden 2008 tutkimuksessa tuli esille, että jopa 90 prosenttia opettajista on hankkinut jonkinlaista täydennyskoulutusta. Tutkimukseen silloin osallistuneissa maissa koulutusta

hankittiin keskimäärin päivä kuu-

kaudessa. “Nyt on mielenkiintoista nähdä, mikä on Suomen tilanne”, Taajamo kertoo.

Hänen mukaansa kehittyneissä maissa koulutusta tarvitaan yleensä erityistukea tarvitsevien oppilaiden kanssa toimimiseen, työrauhan ylläpitoon ja tieto- ja viestintäteknologian hyödyntämiseen opetuksessa. Todennäköistä on, että Suomessa tarpeet ovat hyvin samankaltaisia.

Annimaria Valli

Jussi Koskinen vaihtoi Opinkiven kiukaisiin kivet ja vastukset. Molemmat ovat järkevää määräaikaishuoltoa, mutta onnettomia löylyjä ne eivät korjanneet. Opiskelijoiden ääninousse vaatimaan kovempia lukemia kiukaan termostaattiin.

Lisää löylyä Opinkivelle

Vaihdetut vastukset eivät juuri muuttaneet Opinkiven löylyjä. Seuraavaksi voisi kokeilla säätää termostaattia suuremmalle.

JYVÄSKYLÄN yliopiston ylioppilaskunnan saunatiloihin Opinkivelle on vaihdettu kiusakivet sekä vastukset.

Vastukset vaihtanut sähköasentaja **Jussi Koskinen** Ukonvirta Oy:stä mitasi vanhat vastukset yleismittarilla.

“Ehjiä ovat kaikki”, totesi Koskinen.

OPINKIVEN sauna on aiheuttanut tuskastumista opiskelijoissa, sillä saunasta on vaikea saada kunnon löylyjä. Syy ei siis ole ollut ainakaan rikkiänsissä vastuksissa. Toisaalta kiusakivet olivat jo kuluneita ja murentuneita.

KOSKISEN mukaan kiukaiden termostaattien anturit on asennettu aivan oikein kiukaan yläpuolelle. Sen sijaan antureiden etäisyys ilmastointiventtiilistä saattaa hänen mukaansa olla väärä ja aiheuttaa ongelmia.

“En nyt pysty sanomaan, kun ei ole ohjekirjaa mukana, että mikä tuon etäisyyden pitäisi olla”, sanoo Koskinen.

Kiukaat ovat 10,5-kilowattisia, joten

kiukaan tehon pitäisi kyllä riittää lämmittämään löylyhuoneet. Koskisen mukaan vastaavankokoiset kiukaat riittävät isompaankin tilaan.

“Tosin onhan tuolla aika paljon lasipintaa, kun on ne ikkunat sekä lasiovi. Se syö kyllä lämpöä”, sanoo Koskinen.

Yhteen kiukaaseen laitettiin noin 50 kg kiviä. Koskinen sanoi, että kiukaan termostaattit on säädetty 80 asteeseen. Säätovaraa termostaateissa on, joten mikäli löylyt eivät riitä, kannattaa saunan varaajan yrittää neuvotella termostaattiin hieman isompi lukema, esimerkiksi 90 astetta.

KIPAISIN saunaan kyselemään tunnelmia, kun ekologian oppiaineen opiskelijat ja henkilökunta siellä saunoivat. Nyt on vaihdettu vastukset, on

Jussi Koskinen

Tosin onhan tuolla aika paljon lasipintaa, kun on ne ikkunat sekä lasiovi. Se syö kyllä lämpöä.

ko paremmat löylyt?

“Vitut on”, vastasi **Janne Ruuth**, JYYn hallituksen ympäristövastaava. Kiirehdimme toimittajan kanssa kesken taitokiiireiden toteamaan tilanteen.

RUUTHIN tuomio oli oikea. Kiukaasta ei vielääkään saanut kunnon löylyjä.

Saunassa tosiaan on reilun kokoinen kiuas, mutta toisaalta lauteet ovat niin alhaalla, että pään päälle jää kuutiometreittäin kuumempaa ilmaa.

Kokeilemalla kädellä katonrajaa vaikuttaisi siltä, että löylyt voisivat nippa nappa olla riittävät siellä.

Uudet kivet saattavat kuivua hieman nopeammin, mutta yhtä lannistava veden läsätely kylmille kiville

odottaa jokaista vakavampaa löylynheittäjää.

Seuraavan kerran saunottaessa Jylkkärin testiryhmä neuvoo vaatimaan termostaattia suuremmalle. Ainakin sitä on syytä kokeilla ennen seuraavaa vastusten vaihtoa.

Jarmo Liski
paatoimittaja@jylkkari.fi

Kaikki vanhat vastukset olivat vielä vaihdettaessa ehjiä. Toimimattomissa vastuksissa ei siis ole ollut Opinkiven lauhojen löylyjen syy.

Lex Kukkaruukku hajosi si

Viherpeukku-liikkeen tuomiosta odotettiin ennakkotapausta, mutta toisin kävi. Hovioikeus tarkensi, missä olosuhteissa hampun kasvattamiseen soveltuvan kukkaruukun myymisestä tulee rikos. Kun asiakas-kunta on kunnossa ja tuotevalikoima oikea, puutarhayrittäjä on turvassa.

TURUN hovioikeus hylkäsi huhtikuun alussa syytteet niin sanotussa Viherpeukku-jutussa. Oikeuden päätöksen odotettiin linjaavan, voiko laillisten puutarhatarvikkeiden myyntiä pitää huumausainerikoksen edistämisenä, jos asiakkaat käyttävät tuotteita kannabiksen kasvatukseen. Linjaus oli, että jokainen tapaus on tapauskohtainen.

Kihlakunnansyyttäjä **Mikko Männikön** mukaan oikeuden päätös kuitenkin tarkensi, missä tilanteissa rikosnimike täyttyy.

”Kyllä minä pidän riskialttiina sitä, että myydään erityisesti hampun kasvattamiseen soveltuvia välineitä ja ohessa tuotteita, jotka tunnetusti liittyvät siihen kulttuuriin samoissa tiloissa”, Männikkö toteaa.

JYVÄSKYLÄN Hempsterissä ei oikeuden päätös pelota, eikä pelota muutama metrin päässä Pispalanpalmussa. Ensimmäisessä myydään piippuja, toisessa puutarhatuotteita, kaikki samoissa tiloissa. Lisäksi tuotevalikoima sisältää tuotteita aina ekologisista vaatteista suitsukkeisiin ja seinäkankaisiin.

”Meillä on tarkat säännöt miten toimitaan ja me toimimme Suomen lain mukaan”, JPS-Import Oy:n toimitusjohtaja **Jarno Salmi** tiivistää.

Salmi muistuttaa monen muunkin liikkeen jakavan heidän valikoimansa. Esimerkiksi Prisma ja Citymarket kauppaavat vastaavia tuotteita Jyväskylässä saman katon alla.

Männikön mukaan ostoskeskusten laaja tuotevalikoima erottaa pienet liikkeet suurista. Salmen mukaan tämä pätee myös heihin. Se, että kaksi yritystä toimivat tiloissa eri tuotevalikoimilla on puhdasta sattumaa ja taloudellinen pakko.

”Suoraan sanottuna tupakointituotteilla saadaan elanto perheelle. Puutarhatuotteiden kate ei ole tarpeeksi hyvä, että pelkästään niitä myymällä ei ruokkisi perhettä”, hän jatkaa.

VIHERPEUKUN tapaukseen liittyi muutaman syytetyn osalta huumausainerikos. Yksikään tuomioista ei ollut törkeä. Hovioikeus katsoi osittain näistä rikoksista johtuen, että Viherpeukun kohdalla pääsyytetty olivat tietoisia tuotteiden myynnistä kannabiskäyttöön keväseen 2005. Tähän saakka yritys toimi samoissa tiloissa tupakointivälineitä myyvän liikkeen kanssa. Syyteoikeus on kuitenkin tältä osin vanhentunut.

Salmi ja Hempsteri eivät liity millään tavalla Viherpeukkuun, eikä yrittäjällä ole aikomusta rikkoa lakia tulevaisuudessaakaan. Lex kukkaruukku ei paljon kuitenkaan yrittäjää lämmitä.

”Laissa ei ole todellakaan järjeä. Otetaan esimerkiksi tuo Bauhaus. Ei se meistä hirvästi eroa. Sieltä rakennetaan kaikki kasvatukseen, meiltä löytyy valmiita paketteja. Me olemme myös lähempänä kaupunkia, eli jos ei omista autoa, voi silti kasvatella omat tomaattinsa.”

Taneli Hämäläinen

Jyväskylän Hempsterissä ihmetellään, miten kaksi muuten laillista tuotetta muuttuu saman katon alla rikollisiksi ja tupakkatuotteita samoista tiloista. Yrittäjän mukaan säännöt ovat selvät eikä lakia rikota, syyttäjän r

Yhden ennakkotapauksen h

Oli vuoden 2009 joulukuu. Yrittäjä Petri Mikkonen oli työmatkalla Kajaanissa, kun hänet pidätettiin. Tästä alkoi yli kahden vuoden oikeusprosessi, jossa hän oli yksi pääsyytetyistä.

”SE TULI täytenä yllätyksenä. Poliisit korjasivat aamulla talteen, eivätkä sen kummemmin selittäneet muuta kuin, että Tampereelta oli tullut virka-apupyyntö”, Mikkonen kertoo.

Matka jatkui eristysseiliin, missä Mikkosta pidettiin 84 vuorokautta.

”Viimesen kuukauden aikana poliisin ainoa tehtävä oli käydä kopissa kysymässä, vieläkö pää kestää vai lähde-täänkö kuulusteluihin.”

Syytteiden vakavuudesta johtuen Mikkonen pitää todennäköisenä, että Viherpeukusta haettiin ennakkotapausta.

KIHLAKUNNANSYYTTÄJÄ **Mikko Männikkö** ymmärtää poliiseja. Hän muistuttaa, että on poliisin velvollisuus tutkia.

”Julkiisuudessa poliisin toimintaa on kritisoitu kauheasti, kun asiassa on

rpaleiksi hovissa

KUVAT: TANELI HÄMÄLÄINEN

iseksi toiminnaksi oikeiden olosuhteiden täytyessä. Hempsteri ja Pispalanpalmu myyvät jatkossakin puutarhaleistä tuotevalikoima on riskialtis. Tapauksen liikkeet eivät liity Viherpeukun oikeusjuttuun.

inta

vangitsemisesta ja vakuustakavarikoita päättänyt tuomioistuimien”, Männikkö kertoo.

Mikkosen mukaan juuri poliisi toimi esitutkinna väärin.

“Minä pidän poliisilta kohdalta hyvin tarkoitushakuisena, että väännetään ihmisille sanat suuhun ja kysymykset esitetään totena, vaikka mistään ei ole näyttyä.”

Samaan tulokseen päätyi myös hovioikeus. Se katsoo, että kuulusteltujen annettiin ymmärtää syyllistyneen vakavampiin rikoksiin kuin mistä näyttöä oli.

SYYTEIDEN hylkäämisestä huolimatta poliisin isku oli Viherpeukulle kohtalokas. Valmiiksi talousvaikeuk-

sisä painiskellut yritys ajautui konkurssiin 2009. Mikkonen kuitenkin kertoo, että hän selvisi esitutkinna vähällä.

Mikkonen kertoo, että tutkinta on aiheuttanut niin avioeroja kuin taloudellisiakin vahinkoja työntekijöille. Hänen on vaikea käsittää, miten poliisi voi toimia näin.

“Jos leimataan huumekauppiaksi ja rikolliseksi, ja poliisit myös vakuuttavat perheelle, että näin on. Niin onhan se ihan selvä, että siitä aiheutuu ongelmia.”

ERISTYSSELLISTÄ vapuduttuaan Mikkonen ei tuntenut oloaan turvalliseksi. Hän kertoo poliisin päivystäneen tontin nurkalla ja joskus pyöräh-

täneen pihallakin.

Mikkonen on jälleen käynnistänyt yritystoiminnan. Tällä kertaa Virosta käsin. Syy maan vaihtoon löytyy oikeusprosessista. Yhden yrittäjän usko oikeusvaltion katosi esitutkinna.

“Ihan on turha tulla kenenkään selittämään, että poliisi on toiminut oikein tai että tämä on oikeusvaltio.”

Tietämisen tasoja ja vastuun rajoja

TÄMÄ AUKEAMA ei ota kantaa siihen, pitäisikö kannabis laillistaa. Se on aivan eri keskustelu. Tapaus Viherpeukku herättää perustavammanlaatuisen kysymyksen yksilön vastuusta ja oikeusturvasta.

LOGIIKKAA kuvaa vanha nurkkapöydän tarina, jossa mies ostaa moraa. Myyjä kysyy pannaan-ko pussiin, mihin mies vastaa: “Ei tarvitse, tulee suoraan käyttöön” ja iskee puukon seuralaisensa vatsaan. Tiesikö myyjä mihin tarkoitukseen moran myi, ja kenen on vastuu?

Turun hovioikeus määrittää päätöksessään tietämisen tasoja. 50 prosenttia riittää. Siinä on aika paljon vastuuta kassahenkilökunnalle. Saako kirveen ja korin kaljaa myydä perheenisälle perjantaina?

KIHLAKUNNANSYTTÄJÄ Mikko Männikkö kuvailee päätöstä Helsingin Sanomissa “oikein kannattavaksi”. Pelkät vastaajien osalta korvattaviksi määrätty oikeudenkäyntikulut nousevat yli 200 000 euroon. Sanomattakin selvää, että tästä laskusta puuttuu kaikki, mitä rahalla ei korvata.

Voiko vastuuta ketjuttaa ja kuinka pitkälle? Tämä on kysymys, jota ei ratkaista pelkästään oikeusasteissa vaan julkisessa keskustelussa.

Taneli Hämäläinen

Taneli Hämäläinen

Kun n tarkoittaa neljää

Kuudennen vuoden opiskelijat, huokaiskaa helpotuksesta! Luennoilla istuu myös opiskelijoita, jotka ovat tulleet yliopistoon neljä tai viisi vuosikymmentä sitten. Kävimme kysymässä konkareilta kokemuksia ja vinkkejä opintoihin.

Työelämä antaa uuden näkökulman

ÄRSYTTÄÄKÖ sinuakin, kun kirjaston tietokonealuokka on täynnä ja konetta joutuu odottamaan? **Helena Kasvi** osaa antaa ongelmaan perspektiivisiä.

”Tämä nykysysteemi, että kaikille on omat tietokoneet, on aivan mahtava”, tietojärjestelmätieteen opiskelija huomauttaa.

Hän tietää mistä puhuu. Kasvi aloitti opintonsa Jyväskylässä jo 1977 matematiikan pääaineopiskelijana, silloin kun matemaattis-luonnontieteellinen tiedekunta oli vielä hajallaan ympäri kaupunkia ja luentoja pidettiin jopa vanhassa leipomossa. Korpista saattoi vain haaveilla ja opiskelijat juoksivat ilmoitustaululta toiselle. Professoritkin olivat vanhan koulukunnan kurinpitäjiä.

Helena Kasvi

Satuin kerran kauppakadun appron aikaan kaupungille...

KASVI aloitti pian tietojenkäsittelyopin opinnot. Vaikka ohjelmointi oli opetusohjelmassa silloinkin, näyttöpäätteelle pääsy ei ollut itsestäänselvyys.

”Yliopistolla oli silloin yksi ainoa iso keskustietokone, se hurisi laskentakeskuksessa. Siellä käytiin tekemässä harjoitustöitä”, Kasvi muistelee.

Päätteitä oli kymmenkunta ja niitä käyttivät niin henkilökunta kuin opiskelijatkin. Sen lisäksi laskentakeskuksessa oli yksi Applen mikrotietokone, jonka pientä kokoa opiskelijat kävivät ihmettelemässä ovelta.

SUORITETTUAAN nykyisen kandin verran opintoja Kasville kävi niin kuin monille alan opiskelijoille nykyäänkin: työ vei mukanaan. Pieni ohjelmointiurakka venyi vuosikymmenien uraksi.

”Sen piti olla kolmen kuukauden patkä, mutta se muuttui vähitellen vakityöksi. 30 vuotta tuli juuri täyteen”, Kasvi sanoo.

Maisterin paperit jäivät kuitenkin kummittelemaan mielen perukoille, ja viime vuonna Kasvi tarttui toimeen. Hän aloitti opinnot tietojärjestelmätieteen maisteriohjelmassa, ja suorittaa nyt kursseja työnsä ohella. Kaivattu oppiarvo pitäisi saavuttaa muutaman vuoden sisällä.

PARIN vuosikymmenen tauko ei ole ainakaan vähentänyt Kasvin opiskeluintoa. Päinvastoin, hän uskoo työnteon tarjoavan hyvän pohjan opintoihin.

”Työelämässä oleminen antaa erilaisen näkökulman ja fiilingin opiskeluun”, Kasvi toteaa.

Vastoin valtioneuvoston linjauksia Kasvi miettii, että työssäolojako aineopintojen ja syventävien opintojen välissä voisi tehdä kaikille opiskelijoille terää. Pitkä kokemus työelämästä on osoittanut, ettei pelkkä tenttikirjojen tahkoaminen valmista työnantajien vaatimuksiin.

”Kantapään kautta joutuu töissä kyllä silloin oppimaan asiat.”

VAIKKA yliopisto nykyisellään miellyttääkin Kasvia, opiskelijaelämä ei ole vetänyt osa-aikaopiskelijaa enää mukaansa.

”Satuin kerran kauppakadun appron aikaan kaupungille”, Kasvi muistelee. ”Silloin ajattelin että huhuh, pikkuisen rauhallisemmat kuviot sopii minulle.”

”Antaa nuorempien juhliä.”

Minna Tiainen

Helena Kasvi ylioppilaskuvassaan ja nyt. Kasvi kirjautui yliopistolle 1977 ja opiskelee nyt tietojärjestelmätieteen maisteriohjelmassa.

Yksikymmentä

”Steal, borrow, beg”

ANJA RANTANEN aloitti englannin ja ranskan opinnot Jyväskylässä vuonna 1970. Hän opiskeli lukuisia kieliä ja nautti opiskelijaelämästä.

Loppusuoralla Rantasen opiskelu tyssäsi rahan puutteeseen. 1970-luvulla opintotuki ei kilahdannut kuukausittain tilille, vaan opiskelijat rahoittivat arkensa lainalla. Ja vuonna 1976 tulonlähde ehtyi.

”Pankit eivät antaneet ulos opintolainoja”, Rantanen muistelee. ”Jokin kriisi kai se oli.”

Rantanen joutui etsimään töitä ja päätyi opettajaksi. Tarkoituksena oli jatkaa opintoja sivutoimisesti, mutta töistä irrottautuminen oli vaikeaa. Jossain vaiheessa aiemmin nostettu opintolainakin lankesi maksettavaksi.

OPINNOT etenivät hiljalleen vuosikymmenen saatossa. Nyt Rantanen kirjoittaa gradua. Opiskelu on harrastus, joka vie irti arjesta ja pitää mielen virkeänä.

Anja Rantanen

Pankit eivät antaneet ulos opintolainoja

Kiirettä ei ole. Innoittajana ja kannustajana on 81-vuotias ystävä, joka istuu paraikaa tohtoriseminaarissa.

”Kun gradu on valmis, yritän vielä tehdä käännöstöitä seitsemänkymppiseksi”, Rantanen suunnittelee.

Nykypäivän nuoria Rantanen kannustaa tekemään opinnot kerralla valmiiksi. Pilke silmäkulmassa hän sanoo toivovansa, että olisi itse aikanaan uskaltanut käyttää rahapulassa kaikki mahdollisuudet tavoitteen saavuttamiseksi.

”Niin kuin sanotaan, että beg, steal and borrow.”

Minna Tiainen

Tutkinto ei ole itseisarvo

PENTTI TIAISEN ensimmäisenä opiskeluvuonna myös matemaattisluonnontieteellinen tiedekunta vietti fuksivuottaan. Tiaisen pääaine oli matematiikka, ja sitä olikin helppo päästä lukemaan: juuri perustettuun tiedekuntaan otettiin sisään kaikki hakijat.

ELETTIIN VUOTTA 1965 ja Jyväskylän yliopisto tunnettiin nimellä Kasvatustieteellinen korkeakoulu. Tiainen opiskeli matematiikan ohella tietojenkäsittelyä. Ohjelmat talennettiin reikäkortille ja ohjaus oli kyseenalasta.

”Se oli melkein huijaukseen verrattavissa, ei se ollut ohjelmointia”, hän toteaa.

Tiainen päätyikin pian atk-alan töihin. Hän suoritti hiljakseen kurseja, mutta opintojen yhdistäminen työntekoon oli vaikeaa.

”Ne oli sellaisia höpsötyksiä, ei se silloin työelämässä ollut mahdollista”, hän muistelee.

Yliopisto tarjosi kuitenkin jatkuvasti kehittyvällä alalla sellaista tietoa, jota muualta ei saanut. Opintoja kertyi, ja 1980-luvulla tietojenkäsittelyopin kandidaatin tutkinto oli koossa.

”Ainakaan minun kohdallani itseisarvo ei ole tutkinto, vaan se tieto, mikä yliopisto antaa”, Tiainen sanoo.

NYT TIAISEN on jättänyt työelämän, ja terveydentilan sallien tavoitteena olisi lopulta suorittaa maisterin tutkinto. Opiskelu on hänelle tätä nykyä harrastus.

Vaikka kokemusta yliopisto-opinnoista on kertynyt monelta vuosikymmeneltä, Tiainen ei suostu antamaan neuvoja opintopisteitä jahtaaville parikymppisille.

”Minun kokemukset ovat toisesta maailmasta”, hän tokaisee.

”Toisin päin, nykyajan opiskelijoilla olisi minulle paljon opetettavaa.”

Minna Tiainen

Tuula Henttu nyt ja tuoreena ylioppilaana. Henttu aloitti opintonsa 1974 liikuntapedagogiikassa ja puuhaa edelleen graduaan.

Yksipuolinen koulutus tekisi haavoittuvaksi

TUULA HENTTU on tehnyt liikuntapedagogiikan opintojaan palasissa monella vuosikymmenellä. Hän aloitti opintonsa vuonna 1974. Suoritettuaan alemman kandidaatin tutkinnon Henttu päätti, ettei opettaminen olisi häntä varten ja jatkoi töihin markkinointisihiteeriksi.

Kymmenen vuoden ja kahden lapsen kuluttua Hentusta tuntui, että kerran hylätty ala voisi sittenkin olla sopiva. Paluu yliopiston penkille tuotti vaikeuksia.

”Piti orientoitua uudelleen kuuntelemaan massaan”, Henttu muistelee.

”En varmaan ollut helppo oppilas.”

Auskultoinnin jälkeen Henttu päätyi opettajaksi. Maisterin paperit jäivät edelleen saamatta.

SITEN HENTTU sai kolmannen lapsensa. Tämä osoittautui vakavasti kehitysvammaiseksi, ja Henttu huomasi, etteivät omat tiedot riittäneet uudessa tilanteessa. 2000-luvun alussa yliopisto kutsui jälleen.

”Että saisin teoriapohjaa sille, että mitä tämän lapsen kanssa teen”, Henttu selittää.

Tietoa löytyi erityispedagogiikan kursseilta.

Opinnot valmistivat niin kotiin kuin työhönkin. Nykyään Henttu vastaa vammaisten liikunnasta Jyväskylässä. Gradu on kesken, mutta kyllä se valmistuu.

NUORILLE opiskelijoille Henttu toivoo uskallusta testata omia kiinnostuksen kohteita ja hypätä opiskelun oravanpyörästä kylmänrauhallisesti töihin tai väliuutta pitämään. Itse eri aloja kokeilleena hän uskoo, että monipuolinen koulutus ja eri

Tuula Henttu

Piti orientoitua uudelleen kuuntelemaan massaan

asioiden kokeilu antavat hyvät eväät elämälle.

”Muuten on haavoittuvaisempi”, Henttu huomauttaa.

Minna Tiainen

JYYPÄÄ

Kirjoittaja on JY:n hallituksen varapuheenjohtaja

Hanna-Mari Savolainen

Lukukausimaksut jääköön kokeiluksi!

KORKEAKOULUT VOIVAT vuosina 2010 - 2014 osallistua lukukausimaksukokeiluun. Maksuja voidaan periä vieraskieliseen ylempään korkeakoulututkintoon tai ylempään ammattikorkeakoulututkintoon johtavaan koulutusohjelmaan hyväksytyiltä EU- ja ETA-alueen ulkopuolelta tulevalta opiskelijalta.

Edellytyksenä on korkeakoulujen apurahaohjelma, jolla voidaan tarvittaessa tukea maksullisiin koulutusohjelmiin osallistuvien opiskelijoiden opiskelua. Jyväskylän yliopisto on lähtenyt kokeiluun mukaan yhdessä 8 muun yliopiston ja 10 ammattikorkeakoulun kanssa.

Opetus- ja kulttuuriministeriön asettaman lukukausimaksukokeilun seuranta- ja arviointiryhmän raportointitilaisuudessa 14.3. kuultiin väliaikatiotoja kokeilun etenemisestä. Tulokset olivat opiskelijaliikkeen näkökulmasta todella positiivisesti yllättäviä.

KOKEILUSSA ON mukana 125 koulutusohjelmaa, joista vain 19 peritään maksua. Maksun suuruus vaihtelee 3 500 ja 12 000 euron välillä lukuvuodessa. Maksavia opiskelijoita on 63, joihin kuuluu myös täyden stipendin saavat opiskelijat.

Meillä Jyväskylässä maksullisissa ohjelmissa aloitti syksyllä 2011 seitsemän opiskelijaa, joilla kaikilla on EU:n rahoittama Erasmus Mundus-apuraha, joka korvaa lukukausimaksujen lisäksi myös mm. asumiskuluja. Esimerkiksi Aalto-yliopistossa maksullisissa ohjelmissa opiskelee 29 opiskelijaa, joista vain yksi maksaa lukukausimaksun itse.

Todellinen maksavien määrä on siis häviävän pieni ja tiedusteluista huolimatta OKM:n edustaja ei tarkkaa lukumäärää osannut tai halunnut kertoa.

KORKEAKOULUT OLIVAT lähteneet mukaan kokeiluun osaksi testataksaan koulutusohjelmiansa kilpailukykyä. Tuloksista voidaan päätellä, ettei suomalainen laatu myöskin etenkään kun rinnalla markkinoidaan maksuttomia ohjelmia.

Monet oppilaitokset olivat kokeneet myös hallinnon ja markkinointikultujen lisääntymisen ongelmallisena ja useissa tapauksissa lukukausimaksutot eivät riittäneet kattamaan koulutusohjelmien kuluja.

ON TÄRKEÄÄ, ETTÄ korkeakoulujen tutkimuksessa ja koulutuksessa panostetaan laatuun ja kansainvälisyyteen. Nämä tavoitteet eivät kuitenkaan toteudu lukukausimaksujen kautta, jotka saattavat päinvastoin sulkea monia ovia.

Hyvä maineemme kansainvälisellä koulutuskentällä johtuu suurimmaksi osaksi maksuttomasta sekä laadukkaasta opetuksesta. Maksulliset ohjelmat puolestaan karkottavat matalamman elintason maista tulevan huippututkijapotentiaalin. Näihin tuloksiin nojaten on siis perusteltua vaatia, että lukukausimaksut jäävät meillä Suomessa vain kokeiluksi.

Monet oppilaitokset olivat kokeneet myös hallinnon ja markkinointikultujen lisääntymisen ongelmallisena ja useissa tapauksissa lukukausimaksutot eivät riittäneet kattamaan koulutusohjelmien kuluja.

Jaana Lehtonen kertoo, että Lozzin viinavarannot ovat käyneet kaupaksi ainoastaan erityistilaisuuksissa. kuten konserteissa ja valmistajaisissa.

Lozzin anniskelulupa ajoi sitsit muualle

Yli viiden euron kaljapullo on saanut ainejärjestöt siirtämään juhlaansa pois Sonaatin tilojen suojista keskustan yökerhojen hyväksi.

JYVÄSKYLÄN yliopiston ylioppilaskunnan, Jyväskylän yliopiston ja Fazer Food Services Oy:n yhteisyrittäjä Sonaatti Oy on hankkinut anniskeluoikeudet Lozzille. Anniskeluoikeudet tulivat voimaan tämän vuoden alussa. Tämä tarkoittaa sitä, että vuoden alusta alkaen Lozzilla ei ole voinut tarjota kuin Sonaatin myymiä alkoholijuomia.

Sonaatin toimitusjohtaja **Arto Majjalan** mukaan anniskeluluvat on hankittu nimenomaan omaan tilausravintolatoimintaan lähinnä iltapäiväaikaan. Normaalin opiskelijalounaan yhteydessä ei siis edelleenkaan ole mahdollista ostaa viiniä tai olutta ruokajuomaksi.

Majjala kertoo poliisiviranomaisen tulkitsevan, että missään elintarvikehuoneistossa (lakitermi paikalle, jossa valmistetaan ja myydään ruokaa) ei saa tarjota alkoholia ilman anniskelulupaa. "Olemme todenneet, että on selkeintä, jos meilläkin on A-luvat käytössä," Majjala sanoo.

PERINTEISESTI juuri Lozzi on ollut suosittu tila sitsien, vuosijuhlien ja

muiden opiskelijoiden illanviettojen järjestäjille. Sen keskeinen sijainti kampuksella sekä tilan avaruus ja valoisuus selittävät suurta suosiota.

Sonaatin tämän hetkisen hinnaston mukaan kuitenkin esimerkiksi 0,33 litran olutpullo maksaa 5,10 euroa ja kossupaukku 5 euroa. Näillä hinnoilla tavanomaisten sitsien pelkän juomatarjoilun hinta nousisi yli 25 euron. Esimerkiksi Ilokivi ja monet keskustan yökerhot pystyvät tarjoamaan viiden juoman sitsipakettia noin kymmenen euron hintaan.

Majjala antaa kuitenkin toivoa, että hinnat saattaisivat jatkossa muuttua opiskelijaystävällisemmiksi.

"Lozzille saimme luvat vasta tammikuussa, joten tilanne varmaan elää vielä jatkossa."

KAIKKI tavoitettavat ainejärjestötoimijat kertoivat Lozzin uuden käytännön johtaneen siihen, että jatkossa tilaisuuksille etsitään vaihtoehtoisia tiloja.

Dumppi ry:n puheenjohtaja **Annika Jokisuu** kertoo, että tämän vuoden tapahtumia ei ole enää voitu Lozzilla järjestää vaan on pitänyt etsiä muita vaihtoehtoja. Lähinnä on hyödynnetty keskustan yökerhoja, joita Jokisuu pitää toimivana vaihtoehtona, mutta toivoo kuitenkin, että olisi mahdollista järjestää myös juhlia, joihin voi ottaa omat juomat mukaan.

Fokus ry:n hallituksen jäsen **Antti Seppänen** ihmettelee, ettei Sonaatin opiskelijaystävällinen hinnoittelupolitiikka ole voimassa enää iltaviiden jälkeen. Seppänen mukaan juhlatiloja on kyllä lopulta löytynyt, mutta niiden etsiminen on ollut työlästä.

Sportituksen puheenjohtaja **Hilkka Aranen** epäilee Lozzin toiminnan olevan "omiin muihin kusemista", sillä kun tilaan ei voi viedä omia juomia, myös ruokatarjoilu otetaan usein muualta.

MAIJALAKIN myöntää A-lupien vaihtaneen jo Lozzin varaustilanteeseen. "Haluamme kuitenkin terävöittää toimintaamme myös viranomaisena suuntaan. Pahimmillaan omien juomien nauttiminen voisi johtaa siihen, että poliisi tulee keskeyttämään tilaisuuden. Emme halua saattaa asiakastamme sellaiseen tilanteeseen," Majjala selittää.

Majjala muistuttaa, että Sonaatti toimittaa kyllä mielellään pitopalveluna ruokia kaikkialle kampusalueella. Jos juhlatila ei ole normaalisti ravintolakäytössä, siellä saa vapaasti nauttia myös omia alkoholijuomia.

Yliopiston tiloja juhlaikäyttöön voi tiedustella Jyväskylän yliopiston tilapalveluista.

Palsa tulee, oletko valmis

Keski-Suomessa on tulevana kesänä tarjolla peräti kaksi Kalervo Palsan taidetta esittelevää näyttelyä. Kukaan ei vain tiedä niistä mitään.

NÄYTTELYIDEN taustalta löytyy Kauko Sorjosen säätio. Mäntän Honkahovin näyttelystä tiedotetaan taidekeskuksen internetsivuilla sekä Kritiikin Uutisten (1/12) takakannessa. Tammikuussa avatun Galleria Variantin tulevasta näyttelystä on sen sijaan vaikeampi löytää tietoa.

Pikagallup viidelle Jyväskylän yliopistossa taideaineita opiskelevalle osoittaa, ettei kukaan ole kuullut Variantista saati sen tulevasta näyttelystä. Kyse ei ole kiinnostuksen, vaan informaation, puutteesta. Gallerian googlaus tuottaa linkit kahteen blogiin ja Keski-suomalaisessa tammikuussa julkaistuun Sorjosen elämäntyötä ylistävään kolumniin.

KOSKA hakukoneeseen ei voi luottaa, soitan kulttuurimesenaatti Sorjoselle. Pidättyväisen ja vaivaantuneen olon kotiseutuneuvos toteaa, ettei hoida gallerian asioita ja kehottaa ottamaan yhteyttä säätionsä hallituksen puheenjohtajaan. Kun kysyn gallerian aukioloaikoja, Sorjonen kertoo sen olevan

”auki tarvittaessa”, mikäli haluan kirjoittaa aiheesta.

Uusi yritys. Yritysooppaasta löytyy säätion virallinen puhelinnumero, johon ei saa yhteyttä. Säätion omilla sivuilla kerrotaan asiamies **Juhani Laurilan** sähköpostiosoite, puhelinnumeron saan Enirosta. Valitsen säätion omistaman liittymän, josta ei vastata. Virastoaika on päättymässä, joten päätän kokeilla aamulla uudestaan.

Tilanne ei muutu. Valitsen Laurilan henkilökohtaisen liittymän numeron. Ystävällinen Laurila kehottaa ottamaan yhteyttä säätion puheenjohtajaan **Seppo Salmeen** ja antaa tämän yhteystiedot.

SALMI tarjoutuu avaamaan minulle gallerian ja tuomaan mukanaan informaatiota näyttelystä. Toimittajalle on siis tietoa tarjolla, hienoa. Entä muut potentiaaliset museovieraat? Salmi kertoo, että gallerialle avataan internetsivut tulevaisuudessa, mutta vasta hyvä tovi Palsa-näyttelyn avautumisen jälkeen. Mediassa näyttelyä ei markkinoida, sillä se on kuulemma Sorjosen linja. Mutta eikö ole surullista, mikäli näyttely jää ihmisiltä näkemättä vain sen vuoksi, etteivät he tiedä siitä?

”No tavallaan. Uskon kuitenkin,

Salmi kertoo, että gallerialle avataan internetsivut tulevaisuudessa, mutta vasta hyvä tovi Palsanäyttelyn avautumisen jälkeen. Mediassa näyttelyä ei markkinoida, sillä se on kuulemma Sorjosen linja.

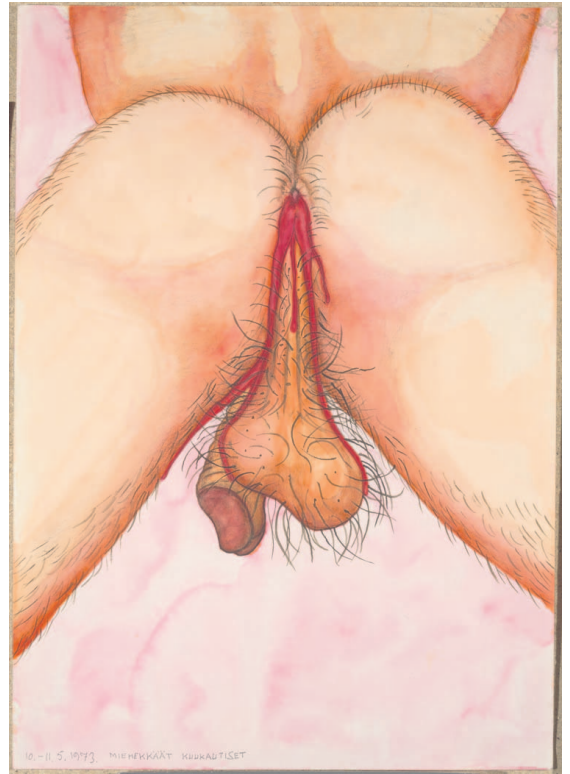
että ennen kuin näyttely päättyy elokuussa, joku olisi sen ehtinyt käydä katsomassakin”, Salmi toteaa.

Liiallisesta kunnianhimosta kävijätavoitetta ei voi syyttää.

Kauko Sorjosen säätioineen tekee hienoa ja arvokasta työtä, jota ilmainen Palsa-näyttelykin edustaa. Vielä hienompaa olisi, mikäli myös muilla kuin pressikortin omistavilla olisi mahdollisuus saada siitä tietoa.

Johannes Silvennoinen

Laura Pohjavirta

Kalervo Palsan ”Miehekkäät kuukautiset” (1973). Palsan elinaikana hänen taiteensa tuomittiin pornoksi.

KUSETUSOPAS

Ruokaa saa Siwasta

JOSKUS JOPA systeemin ammattilaisille käy niin heikosti, että rahat loppuvat ennen kuin vaihdetta. Silti on syötävä. Tässä muutama niksi kaloritaspainon ylläpitämiseen heikoimpina aikoina.

ELINTARVIKELIIKKEIDEN jätke-
tokset ovat hyviä paikkoja löytää syömäkelpoista ruokaa. Paras aika löytöretkelle on yleensä hieman sulkemisaajan jälkeen, jolloin seuraavana päivänä vanhaksi menevät elintarvikkeet on heitetty pois. Varaa mukaan kumihanskat ja taskulamppu.

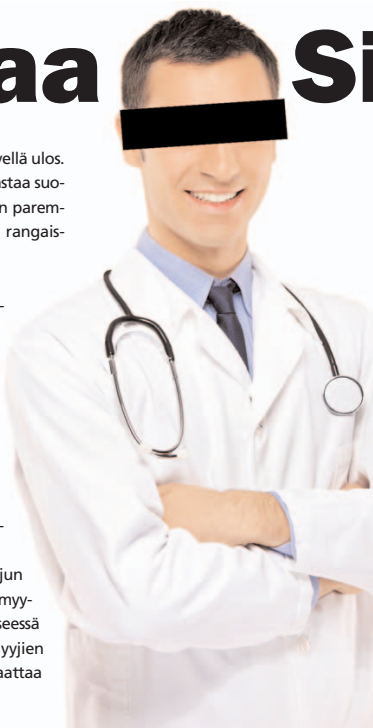
Usein dyykkaamalla löydetty ruokavarat eivät ole järin monipuolisia. Lisäksi syyllistyt näpistykseen sillä vanhentunut ruoka on jäteyhtiön omaisuutta. Lain mukaan on yhtä tuomitavaa dyykata ruokaa roskiksista, kuin marssia kauppaan sisään, täyttää

reppu elintarvikkeilla ja kävellä ulos.

Ruoka kannattaa siis varastaa suoraan kaupasta. Valikoima on parempi, kylmäketju ei katkea ja rangaisuutukseksi saa päiväsakkoja.

KANNATTAA valita joku pirinistien suosima lähio-
kauppa. Siellä kympin tuntipalkalla olevaa vuokrafirman kassatyöntekijää tuskin kiinnostaa, mitä kaupasta lähtee. Vaikka kiinnostaisikin, niin todennäköisesti heitä on ankarasti kielletty puuttumasta myymälävarkauksiin.

Ei siksi, että kauppaketjun johto vitut välittäisi, saako myyjä puukosta tai neulasta. Kyseessä ovat isommat asiat. Jos myyjien turvallisuus on uhattuna, saattaa

ketju joutua palkkaamaan stevarit kauppaan päivystämään. Se maksaa.

Varo kuitenkin törmäämään varti-
oihin, sillä ketjut palkkaavat heitä käyttämään työntekijöitä. Tähän on päädytty, koska muuten köyhät kussipäät veisivät vanhentuvaa ruokaa kotiin, eivätkä heittäisi sitä roskiin, kuten on määrätty.

PAKKAA ateria hylly-
jen välissä reppuun ja poistu paikalta. Näin on elämisen perustarpeet tyydytetty, kunnes seuraava tukupaketti kilahtaa tilille.

Sumu-Seppo

Ps. Sisäfile käy kesäisin hyvin kaupaksi kadulla.

Kannattaa valita joku pirinistien suosima lähio-
kauppa. Siellä kympin tuntipalkalla olevaa vuokrafirman kassatyöntekijää tuskin kiinnostaa, mitä kaupasta lähtee.

“Olen ol
miehenä
Jyrock o
”Minä o
joten tä

“Helvetin hyvä keikka ja hyvä fiilis”, kehu The Megaphone State -yhtyeen keulakuva Ekow. Helsingiläisyhtye oli Jyrockissa toista kertaa ja ilahtunut uudesta kutsusta, sillä edelliskerralla oli ystävystytty hyvien tyyppien kanssa. Alun perin Liberiasta kotoisin olevalla Ekow’lla on kansainvälinen soundi, mutta maailmanvalloitus suunnitelmia ei ole vielä laadittu. “Olen ollut Suomessa vuodesta 1991, mutta usein minua luullaan ulkomaalaiseksi. Eilen just joku kysyi kelloa suomeksi, se veti hymyn huoleen”, Ekow kertoi.

Kuvat
Tekst

Jyrockin tappajat riisuttiin aseista

TÄMÄNVUOTINEN Jyrock näyttää tasapainotaneen budjetinsä. Tapahtuman promootorin Marko Kainulaisen mukaan säästöjä haettiin tiheällä kammalla.

“Bändejä oli vähän vähemmän ja oikeastaan kaikkea säästettiin hieman”, hän kertoo.

Myös sponsorituloja ja avustuksia saatiin hieman nostettua viime vuotisesta. Varsinaisesti festivaalin talous seisoo tai kaatuu kävijätulojen myötä. Tänä vuonna lauantai oli loppuunmyyty.

“Festivaali on hinnoiteltu siten, että talo on oikeastaan pakko myydä täyteen, että päästäisiin kuiville. Ensi vuonna on hyvän vuoden jälkeen helpompi nostaa hintaa. Tietenkin voi olla, että halutaan jatkossakin tarjota festari halvalla”, sanoo Kainulainen.

VIIME VUONNA festivaalin laskettiin tehneen noin 8000 euroa tappiota. Tämä sai jotkut yöpölytölköt vaatimaan, että JYY ei festivaalia enää järjestäisi.

Summien heittäly ja “tappioiden” tai “voittojen” on kuitenkin sikäli vaikeaa, että Jyrock on myös jäsenpalvelu. Toisaalta kulupuolelle voidaan laskea myös osa kulttuurisiteerin palkasta, jolloin voidaan puhua suuremmasta “tappiosta”. Jos taas lasketaan, mitä maksaa Iloksen seisoittaminen tyhjillään, “voittoa” saadaan jo siitä, että opiskelijoiden omistamassa tilassa on opiskelijoita pitämässä hauskaa edes kahtena iltana vuodessa.

Jarno Liski

paatoimittaja@jylkkari.fi

Kevään Suomessa musiikin laitoksella opiskellut italialainen Francesco Stringhetti oli tiennyt odottaa Jyrockia, eikä joutunut pettymään.

“Tunnelma täällä on ollut tosi hyvä, kaduttaa, etten tullut jo eilen. Huikea idea, että yliopistossa soitetaan rokkia. Minua ei haitannut yhtään, että moni bändi lauloi suomeksi, enkä ymmärtänyt”, Stringhetti kertoi.

“Olen helvetin utelias näkemään, mitä tämä touhu on nykyisin. On hemmetin hauskaa olla Jyrockissa tänään”, illan juontanut ja itsekin lyhyesti esiintynyt Heikki Salo kommentoi. Miiljoonasade -yhtyeestä tunnettu Salo oli mukana perustamassa ensimmäistä Jyrockia.

“Olin kulttuurisiteerinä vuosina 1985–86, ja mukana kulttuurivaliokunnassa kun Jyrock keksittiin. Meininki vaikuttaa edelleen samalta. Olen tosi iloinen siitä, ja on ihana nähdä, että silloin ideoitu tapahtuma toimii vieläkin. Ei mennyt nuoruus hukkaan”, Salo tuumasi.

Illan viimei
“Jyväskylä
kehoja”, J
Laitinen its
“Jyrock oli

ut jo neljänä vuotena mukana järjestämässä Jyrockia. Tänä vuonna olen keittiössä ja yleis-
 . Yksi ilta ollaan töissä ja toinen vapaalla, joten työskentely ei turmele hauskanpitoa.
 n työntekijäystävällinen festari”, liris Hosia sanoi.
 en piirtänyt kartan, joka johtaa Jyrockiin. Olen käynyt täällä neljänä tai kolmena vuotena,
 mä on hyvä jatkumo. Jyrockissa on aina paljon kavereita”, Sirpa Varis kertoi.

Kyösti Ylikulju oli pukeutunut Jyrockia varten valmistettuun Radio Hearin viralli-
 seen asuun. Takin on tehnyt Jämskissä opiskeleva Kirsti Hirvinen.
 ”Asussa on vähän anti-turkismeininkiä. Se on valmistettu kierrätysmateriaaleista.
 Lelujen silpominen tuntui pahalta. Ensimmäinen murha oli pahin, sitten siihen
 tottui”, Hirvinen kertoi.
 Ylikulju oli asuunsa tyytyväinen. ”Asun käyttäminen tuntuu mahtavalta, mutta
 kummalliselta. Kaikki haluavat kosketella. On se pelottavaakin, kun joku haluaa
 koskea sun oravaa.”

: Marika Nurmela
 t: Emmi Tuomisto

senä esiintynyt Jaakko Laitinen & Väärä Raha otti yleisöstä kaiken irti. Rovaniemeläisyhtye vetosi festarikansaani niin, että muutamat eturivin nuoret riisuutuivat kiihkoissaan.
 on tosi mahtava ja rakas paikka, toinen Rovaniemen ulkopuolella. Olemme käyneet täällä vain keikoilla, mutta kummastakin kaupungista säteilee se, että ne ovat sivistyksen
 Jaakko Laitinen hehkutti.
 e on opiskellut yliopistossa pari vuotta serbiaa, mutta lopulta bändi vei kaiken ajan.
 mahtava päätös kiertueellemme. Yleisö ei ollut ollenkaan väsynyttä, emmekä onneksi mekään.”

Rautavaaraa viiksien takaa

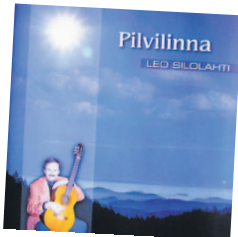
DIVARIN HELMI

Leo Silolahti: Pilvilinna (Dominant Polyrythm 1998)

TÄLLÄ PALSTALLA on jo aiemmin käsitelly useiden urheilijoiden sivuloukkia musiikin maailmaan. Levylaulajia löytyy niin olympiavoittajista (Carl Lewis, Matti Nykänen) kuin jumbosijoille sijoittuneista (Eddie Edwards). Ehkä musiikin maailma on tuonut hyvän vastapainon urheilun paineille – onhan musiikilla tunnetusti rentouttava ja terapeutinen vaikutus.

Myös urheilutoimittaja on kiinnostanut musiikin maailma. 1960- ja 70-lukujen popidoli Arto Sotavalta elähti itseään jonkin aikaa urheilutoimittajana lauluhommien loputtua, mutta urakehitys on kulkenut myös toiseen suuntaan. Jälkimmäisestä käy esimerkiksi MTV3:n pitkäaikainen urheiluanhuri Leo Silolahti, joka levytti 1990-luvulla albumillisen Tapio Rautavaaran laulua.

vieläpä useammassa urheilulajissa. Lisäksi miehen levytetty tuotanto on niin laaja, että siitä riittää valikoituja kappaleita itse kunkin makuun. Silolahti on valinnut albumille kymmenen suosikkiaan, joiden joukossa on niin klassikkoja (Isoisän olkihattu, Päivänsäde ja menninkäinen) kuin tuntemattomimpiakin Rautavaaran lauluja.

Silolahti ei ole huono laulaja, mutta Rautavaaran tulkintojen rinnalla hänen versionsa kuulostavat auttamatta köykäisemmiltä. Rautavaaran syvässä rintaäänessä on jotakin sellaista uskottavuutta, joka jää perushyvältä mutta melko persoonattomalta laulajalta tavoittamatta.

VALITETTAVASTI Silolahti lienee ainoa korkean profiilin urheilutoimittaja, joka on kokeillut siipiään levylaulajana. Esimerkiksi Jari Porttilan levy saattaisi olla kysyttyä tavaraa urheilufanien keskuudessa, mutta miehelle ovat toistaiseksi riittäneet puhetyöläisen hommat.

RAUTAVAARA on musiikista kiinnostuneiden urheilupiirien melko itsestäänselvä idoli, koska hän menestyi vakuuttavasti sekä laulajana että urheilijana, ja kilpailuilla

Mikko Mattlar
Sarjassa esitellään unohtuneita kulttilevyjä.

Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta hakee

Korkeakoulupoliittista sihteeriä

Sihteeriä haetaan toistaiseksi voimassa olevaan työsuhteeseen 6.8.2012 alkaen tai sopimuksen mukaan.

Sihteerin tehtävänä on organisoida ja kehittää ylioppilaskunnan koulutuspoliittista toimintaa. Hän seuraa korkeakoulupoliittista kenttää, toimii opinto- ja tiedevaliokunnan sihteerinä, osallistuu hallituksen ja edustajiston päätösten valmisteluun ja toimeenpääntöön sekä tukee yliopiston hallinnon opiskelijaedustajia ja ainejärjestöjä.

Työn hoitamisessa eduksi on ajankohtaisten koulutuspoliittisten kysymysten sekä Jyväskylän yliopiston ja ylioppilaskunnan tuntemus. Työn menestyksekkäs hoitaminen edellyttää hakijalta hyviä esiintymis- ja vuorovaikutustaitoja sekä organisointikykyä. Edellytämme hakijalta korkeakouluopintoja ja sujuvaa englannin kielen taitoa. Aktiivinen toiminta ainejärjestössä, ylioppilaskunnassa ja yliopiston hallinnossa voidaan katsoa hakijalle eduksi.

Vapaamuotoisen hakemuksen tulee olla perillä Ylioppilastalolla tiistaihin 8.5.2012 klo 9:00 mennessä osoitettuna JY:n hallitukselle. Hakemuksen voi toimittaa myös sähköpostilla osoitteeseen pj@hallitus.jyu.fi. Tällöin hakemuksen liitteineen tulee olla PDF-muodossa. Kuoreen tai sähköpostin aihekenttään tulee lisätä merkintä "Korkeakoulupoliittisen sihteerin haku".

Postiosoite:
JYY, Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä.

Lisätietoja:
Ylioppilaskunnan hallituksen puheenjohtaja Kalle Jokinen,
045 137 1964,
pj@hallitus.jyu.fi
Ylioppilaskunnan korkeakoulupoliittinen sihteeri Sami Tuori, 050 330 1025,
kopsihteeri@jyu.fi

ARVIOT

Iron Sky
Ohjaus: Timo Vuorensola

Siniristilippu salkoon, Sibeliuksen Finlandia soimaan ja Kekkonen kuva seinälle – suomalaisen osaamisen, sisun ja taidon lippulaiva Iron Sky on vihdoin täällä! Kotimaisin voimin työstetty, mutta kansainvälisillä näyttelijöillä miehitetty sci-fi-komediana on odotettu vuosikaudet.

Iron Sky kertoo kuun pimeälle puolelle vetäytyneistä natsista, jotka palaavat vuonna 2018 miehittämään Maan. Teoksen budjetti on maamme elokuvahistorian suurin, ja leffaa esitetään ulkomailla. Valitettavasti mitatut puutteet eivät korvaa ammattitaitoa. Natsifarssia arvostaa projektina, mutta elokuvana se on valtava pettymys.

Arimo Kerkelä
"Hohhojaa"

Teppo Vapaus - Herra Ylpön sydän
Like

Herra Ylpön sydämellä on selkeä kohdeyleisö. Jos Maj Karman sekä Herra Ylpön & Ihmisten nokkamiehen käänteet eivät kiinnosta laulujen lyriikoissa, avautuminen nappaa tuskin nytkään. Yhteiden ja artistin faneille Teppo Vapauden kirjoittama elämäkertä on kuitenkin erinomaisen viihdyttävä tietopaketti.

Vapaus seurasi Herra Ylpön elämää lähietäisyydeltä parin vuoden ajan. Kirja eteneekin kahdella tasolla – toisaalta Ylppö muistelee elämänsä vaiheita ja musiikkiaan, mutta myös kaksikon yhteiset seikkailut ovat keskiössä. Laulaja syväluotaa kokemuksiaan avoimesti, ja levyjä käydään läpi biisi biisiltä.

Muusikon historiaa käsitellään huolella, mutta tilaa jää myös tuoreemmille toilailuille. Vapaus kirjaa ylös Ylpön humalaisia monologeja ja kuvaa parivaljakon pikkuhiljaa syntyvästä ystävytyttä. Kirjailija ei eristä itseään tapahtumien ulkopuolelle, vaan heittäytyy mukaan rokkarin epäsuunnolliseen elämään.

Opus rakentuu pitkälti Herra Ylpön puheiden varaan. Vapauden sujuvan kerronnan ansiosta ratkaisu toimii. Herra Ylpön sydän esittelee vain lyhyen väläyksen artistin elämästä, mutta maalaa silti moniulotteisen muusikon muotokuvan. Nimensä mukaisesti teos tavoittaa taiteilijan sydämen.

Arimo Kerkelä
"Avoim katsaus rokkarin allitajuntaan"

Do you want to achieve a high-level position with an international enterprise? Or gain the all-round skills needed to become an entrepreneur yourself? We can help you fulfill your ambitions!

Jyväskylä University School of Business and Economics is launching a new

MASTER'S DEGREE PROGRAMME IN INTERNATIONAL BUSINESS AND ENTREPRENEURSHIP

under the auspices of the newly established JSBE Institute of Strategy and Entrepreneurship starting 1st September.

To be able to apply, you should :

1. Have a Bachelor's Degree (in any relevant field) by the end of 2012
2. Have an excellent knowledge of English
3. Be highly motivated and committed to study in the programme

Applications to be submitted to JSBE by 15th May 2012. For further instructions see www.jyu.fi/jsbe/ibe

IN ENGLISH

“So far the experiment has not exactly been a money maker in the Finnish universities”

Anna Grönlund-Qvarnberg
Head of internationalisation
University of Jyväskylä

No tuition fees for foreign students yet

The University of Jyväskylä has not started collecting tuition fees from students coming from outside of the EU and the EEA. The only master programme subject to charge continues to be the Erasmus Mundus programme for sport and exercise psychology.

HEAD OF internationalisation **Anna Grönlund-Qvarnberg** suspects that there is a lack of incentive for collecting fees.

“So far the experiment has not exactly been a money maker in the Finnish universities”, she explains.

Only few programmes nationwide have taken advantage of the permission to collect fees, and the financial rewards have been meagre. Moreover, to be allowed to charge students, universities would have to develop scholarship systems.

“The investments and profits haven’t met”, Grönlund-Qvarnberg sums up.

Navdeep Singh notes that living expenses alone in Finland are high. Tuition fees would’ve at least postponed his studies.

FINNISH universities are currently allowed to charge tuition fees from students coming from outside of the EU and EEA in specific programmes. The permission prevails during a trial period lasting from 2010 to 2014, after which the system will be reviewed.

In the University of Jyväskylä, there are 15 English speaking mas-

ter programmes which would be allowed to charge tuition fees. Faculties make the final decisions about whether or not to do so.

Foreign student adviser **Elina Isännäinen** says that experiences from other Nordic countries as well as Finnish universities show a decli-

ne in the amount of applicants as programmes begin charging fees. She remarks, however, that fees may also be read as a sign of good quality abroad.

POSSIBLE image benefits do not help pay for living in an expensive

country, though. **Navdeep Singh**, a student in the master programme in renewable energy, points out that living in Finland can be expensive for foreign students even without tuition fees. For him, fees would at least have postponed his studies in Finland.

“Personally, if I were to decide in such a scenario, I would not have applied right after my bachelors. But after having a full time job for a couple of years, I might have applied for this masters program”, he says.

Minna Tiainen

Library card not required

WILLIE'S LESSON

A FINE Thursday morning in Jyväskylä. Spring seems to be making its way to Central Finland. Your intrepid columnist has no observations to relate and has decided to stop in for a coffee at Ylä-Ruth. If he wasn't a family man with a day full of responsibility ahead of him he'd gladly be enjoying a cold bottle of beer, but times change and so do old habits, most likely for the better.

Ylä-Ruth, in operation since the sixties is, in case you haven't noticed, located right next door to the campus library. Known historically in the vernacular as the “branch library”, this fine establishment has undergo-

ne change in the form of expansions, remodels, and personnel over the years, but its basic purpose has remained the same – to provide a meeting place for both greater and lesser minds to meet and discuss issues ranging from the mundane to the pseudo-intellectual.

WHEN I first moved to Jyväskylä, some referred to “Ruth” as the world's worst wax museum. One was guaranteed to see the same faces in the same places during every visit. I chose Ylä-Ruth as a regular watering hole for a simple reason – nobody would bother to try and

speak English with me and as a fresh immigrant I was desperate to improve my Finnish skills by any means necessary. This extreme form of language immersion proved invaluable and as a side benefit I received a healthy dose of Finnish history and culture. The clientele has undergone a youthful transformation over the past few years, but you can still find some of the older characters embalming themselves slowly. This is a good thing.

RUTH provides musical instruments for those who wish to play them.

In most bars this is a truly bad idea, and even at Ylä-Ruth this is usually the case, although on occasion I have found myself lucky to have stopped in for refreshment and been pleasantly surprised by some of the most amazing impromptu performances I have ever seen. One winter's evening I witnessed Vilkki and Down's duet of “Reppurin laulu”, a composition by **Oskari Merikanto** – an experience that gave me quick peek through the window that is the Finnish soul. You won't encounter moments such as this anywhere else in our fair city.

Home of the 6 euro soup lunch,

which includes bread, salad, and the non-alcoholic beverage of your choice, followed up by a cup of coffee, Ruth provides an dining alternative for those who aren't interested in waiting in line at the student cafeterias just to save a couple of coins. For those addicted to nicotine, the year-round outdoor seating is also a plus. Do yourself a favor next time you find yourself overwhelmed by your studies and swing by the branch library, you might learn more there than you ever will in school.

Willie Männikkölahti

MENOT

Matti Johannes Koivu Redneckissä

Matti Johannes Koivu ja Egotripin laulunkirjoittaja Knipi nousevat yhdessä lavalle kevään "Koivu ja Tähti" kiertueellaan. Luvassa on pelkistetysti sovitettuja yhteisesityksiä niin Matti Johannes Koivun lauluista kuin Knipin yhtyeelleen ja myös muille artisteille säveltämistä kappaleista. Redneck. 4.5. Liput 7e

Dj-kurssi Ilokiivissä

JYYn kulttuurivaiokunta järjestää DJ-kurssin ti 8.5. klo 17-20 Ilokiiven alakerrassa. Kurssilla perehdytään levyjen soiton alkeisiin: puihujen kytkeemiseen sekä mikserin ja levysoittimen (CD ja vinyyli) käyttöön. Kouluttajina toimivat DJ:t Kyösti Ylikulju, Niko Vartiainen ja Tero Uuttana. Kurssille mahtuu 15 nopeinta. Ilmoittautuminen kurssille tapahtuu Korpissa koodille: JYYkurssi. Ilmoittautuminen päättyy torstaina 3.5. klo 12.

Paleface Lutakossa

Uuden levynsä Maan tapa julkaissut Paleface esiintyy Lutakossa Räjähävä nyrkki -kokoontalon kanssa. Kokoontaloon kuuluu Tuomo Prättälä, Aki Haarala, Mikko Pöyhönen, Heikki Laine ja DJ Leijonamieli. Paleface lupaa uuden levynsä olevan "taustamusiikkia kansannousulle".

Lutakko. 16.5. Liput 14/12e

Aamukasteklubi Alvar Aalto -museolla

Yläkaupungin yö vaihtuu aamuksi aamukasteklubilla, joka järjestetään klo 05-09 Alvar Aalto -museon kahvilassa Café Alvarissa. Tarjolla on mukhea buffet-aamiainen ja musiikkiesityksiä. Aamukahviaan saa särpiä muun muassa La Sega del Canto -yhtyeen tahdissa.

Alvar Aalto -museo. 20.5.

Kaj Chydenius Vakiopaineessa

Kaj Chydenius esiintyy Vakiopaineessa 20.5. Vuotuisiksi perinteeksi muodostunut Kaj Chydeniuksen kevätkonsertti tulee taas Vakiopaineeseen. Harrastunut kulttuurinarrastaja saattaa olla konsertissa jo melko väsynyt, jos on harrastanut Yläkaupungin yöstä aamukasteklubilille. Oona Airola laulaa.

Vakiopaine. 20.5. Liput 10e

Arja Korisevan esiintymisvalmennukset laulajille, puhe-työläisille, sanataiteilijoille, työssään esillä oleville.

NYT UNELMAT TOTEEN!

VALMENNUKSET JYVÄSKYLÄSSÄ
 28.-29.4. Näin valloitat yleisösi
 25.-26.8. Viihdetaiteilijan työ -sosiaalista uimista
 29.-30.9. Artistiksi aikovan ABC
 10.-11.11. Imago, tyyli ja edustaminen

Runsaasti esiintymisharjoituksia sekä seuraavia aiheita: kehon kieli, vaatteet, ulkonäkö, imago, median kohtaaminen, esiintyjän työn haasteet, henkiset voimavarat, sopimukset.

Kouluttajat: Arja Koriseva ja Arjan viihdealalla toimivat yhteistyökumppanit.

Hinnat, majoitus ja ilmoittautuminen: www.jko.fi
 Ilmoittautuminen kolme viikkoa ennen kurssia.
 Lisätietoja: tiina.makinen@jko.fi

JYVÄSKYLÄN KRISTILLINEN OPISTO
 Sulkulantie 28, 40520 Jyväskylä
 Puh. (014) 3348 000, toimisto@jko.fi
www.jko.fi

ILOA ELOA ALYÄ
 ITÄTUNNAN

KESÄASUNTOJA HELSINGISSÄ

1.5.-31.8. Viikissä LATOKARTANON YO-KYLÄSSÄ.
 Soluasunnot 190-260 € / kk / asukas

Tiedustelut puh. (09) 3877133, latokartano@helsinki.fi • www.latokartanonyokyla.fi

ilokivi

OPISKELIJOIDEN OMA LOUNASRAVINTOLA

MA 30.4.
 Kuskus-kasvispihvit
 Chilikalala
 Parmesankanaleike

MA 7.5.
 Kasvispizza
 Mantelikala
 Yrttikalkkunakastike

MA 14.5.
 Kasvislasagne
 Jauhelihaakeitto
 Broilerpatukat

TI 1.5.
 VAPPU – Ilokiivi suljettu

TI 8.5.
 Papurisotto
 Lohipyörykät
 Chili con carne

TI 15.5.
 Kasvispihvit, tomaattitijamikastike
 Lohikiusaus
 Porsasstroganoff

KE 2.5.
 Papupata
 Paistettua kalaa
 kebabkiusaus

KE 9.5.
 Kesäkurpitsaherkuu
 Mausteinen broilerpata
 Porsaanleike, sinappikastike

KE 16.5.
 Feta-kasvispata
 Oopperakellarin silakat
 Tulinen lihapata

TO 3.5.
 Pinaattiohukaiset
 Paneroitit sitruunaturkska
 Jauheliha- ja tomaattikastike

TO 10.5.
 Kasvishernekeitto, pannari
 Hernekeitto, pannari
 Broilerpyörykät

TO 17.5.
 Helatorstai – Ilokiivi suljettu

PE 4.5.
 Kassviskastike, spaghetti
 Savukalakastike, spaghetti
 Intialainen lihapata

PE 11.5.
 Falafelpyörykät
 Paella
 Nakkipannu

PE 18.5.
 Tomaattikroketti
 Tonnikalakastike, spaghetti
 Kinkkupizza

LOUNAS PÄIVITTÄIN KLO 11-16

Opiskelijahinta 2,60 e sisältää leivän, levitteen ja juoman.
 Jatko-opiskelijat 5 e, muut 5,60 e

Myös vegaanivaihtoehto joka päivä.
 Ruokalistat netistä: www.jyy.fi/ruokalistat

Jani-Petterin syli ei lohtua tarjoa

Teatteri on kuollut. Tai ei ehkä sittenkään, liennyttää näyttelijä Jouni Salo. Teatterista löytyy edelleen jotain syvällistä, mitä tusinavihde ei tavoita.

”MÄ OON kotosin tuolta Pohjanmaalta, Kaustiselta. Se tunnetaan musiikkipitäjänä. Se on monen kulttuurin risteyskohdassa. Musiikki on pesiytynyt sinne jäädäkseen. Niinä pahoina aikoina ku kirkko tukahdutti kulttuuria, tanssimista, musiikkia, sillä pienellä vapauden saarekkeella se on saanut elää.

Aloitin 6-vuotiaana viulunsoiton opinnot, mutta en mahtunut sen pitäjän 300 parhaan joukkoon, joten mä päätin lopettaa.

Kaikki se missä oli mukana ja mitä näki, se tarttui puseroon aina. Totta kai mä olin koulussa kaikissa ohjelmissa ja niin edelleen. 80-luvun alussa sinne perustettiin musiikkiteatterikoulutus, kesäyliopisto. Siinä aukes mahdollisuus, että pääsi vuosittain hyvän ammattiohjaajan koulutukseen ja ohjaukseen. Tää oli harvinaista siihen aikaan maaseudulla.

Tosiasiällisesti kiinnostus teatteriin heräsi, kun olin muuttanut Jyväskylään ja satuin tapaamaan oikeita ihmisiä. Perustettiin Yövierat -teatteri, tää oli vuonna -88. Se lähti liikkeelle yltöpäisestä haaveen toteutta-

misesta, tai toteuttamisyrityksestä. Siitä syntyi nopeasti hyvin tuottelias teatteri, Suomi kierrettiin ympäri pariin kertaan. Porukka suhtautui siihen äärimmäisen tosissaan, mutta ei vakavasti.

MÄ OPISKELIN täällä kulttuurintutkimusta yliopistossa, tai matemaatiikkaa mä alunperin opiskelin. Toinen jalka oli jo menossa syvemmälle, olin tutkijaryhmässä mukana. Mutta mä jätin ne hommat kertaheitolla opintojen loppuvaiheessa. Oliko kypsyyttä vai kypsymättömyyttä, mutta se valinta oli ehdoton. Päätin, että teen teatteria niin paljon ku mahdollista, niin kauan ku mahdollista. Totesin, että myös yliopiston ulkopuolella voi sivistää itseään.

Jyväskylän kaupunginteatteriin sain kiinnityksen -95.

Oon jotenkin sitoutunut tähän kaupunkiin. Tää on äärettömän aktiivinen teatterikaupunki, teatteri ei ole täällä mikään kummajainen. Teatterin tekemisen innostus lähtee suusta suuhun, esimerkistä. Mulla on romanttinen ajatus siitä, että teatteri on just sitä ruohonjuuritason toimintaa.

MAAILMA ON muuttunut ihan hirveesti, yhä nopeammin ja yhä kummallisemmaksi. Kun avaa lehen, niin siellä Jani-Petteri sekoitti Keljon, ja 28-vuotias poika järkyttyi kun Salkkari-Seppo teki rankan tempun.

Teatteri on ollut aika monen suoja paikka, totalitarismia vastaan, sensuuria vastaan. Se on sanan, älyn, ilmaisun ja tunteen liitto. Herää vaan kysymys, onko Jani-Petterin ja Salkkari-Sepon kainalo se, mihin voi mennä suojaan ja turvaan. Hakemaan järkähtämätöntä inhimillisyyttä. Mun vastaus on ei.

Teatteri on jotain muuta ku mediaseksikkyyttä ja ihmisten miellyttämistä hankittu suosio. Ilman muuta pitäisi yrittää tulla kuuluisaksi, mutta ei miellyttääkseen, vaan että ajatuksia

kuultaisiin

k a i

ken sen hölinän yli.

90-luvun puolivälissä olin City-lehden mukaan Jyväskylän neljänneksen puhutuin henkilö. Se riittää, ei se mitään tuo.

TEATTERIN tarkoitus ei ole vapauttaa syylisyyden tunteista, vaan aiheuttaa niitä. Tekemällä esityksiä, jotka ku puhtaasti miellyttäviä ja lohtua tarjoavia ja ongelmia ratkaisevia autetaan katsojaa hyväksymään, että ei ole häntä. Vaikka häntä on helvetin suuri.

Tässä mielessä teatteri on kuollut, että Jani-Petteri tukki Keljon liikenteen. Milloin teatteri tukki yhtään mitään? Kukaan voi miettii, millainen voima teatteri nyky-yhteiskunnassa on. Mutta ruohonjuuritasolla kasvatetaan uutta sukupolvea. Jotkut sitä teatteria pitää hengissä. On vakiintuneita tekijöitä ja katsojia, siinä se tulos on.

Teatteri on tässä ja nyt, se ei oo mitään museotyötä tai katedraalin rakentamista, vaan nopeeta toimintaa.

TOSIASIA on se, että laitos-teatteri on sitovaa työtä, siinä ei ehdi mitään taitelijaelämää viettää. Meillä on kaksosanan päivä kuus päivää viikossa, se vie kaiken ajan. Siinä kyllä gloriaria karisee. Toisaalta sitä gloriaria on kuitenkin sen verran, että... Tää on oma valinta, ei voi muuta

sanoa.

Mulle mieleenpainuvimpia esiintymistilanteita ovat ääripäät. Esiintyminen Moskovan yliopiston teatterissa Neuvostoliiton romahtamisen, tai sahan ja urkuharmonin kanssa 700 vasemmistopunkkarille, nää ei toistu. Suhteessa tähän viime vuodet on olleet enemmän ku tavanomaisia.

Teatterin kiinnostavuus on suoraan suhteessa siihen, kuinka kompleksinen se näytelmä on. Nautin kun on pienen paljon vaikeeta tekstiä ja joudun pistämään itteni ääri rajoille. Se aika, kun oli vaan kiva olla mukana on jäänyt yläasteelle.

Näyttelijälle jokainen repliikki on mahdollisuus. Toiset työt kiinnostaa enemmän ku toiset, mutta yhtä kaikki, se on mahdollisuus.

Rooli ei jää päälle. Ei aitajuoksijaakaan mene loikkimalla kotiin, mutta kyllä se varmaan mielessä on.

MULLA ON nyt uusioperhe kissoineen ja koirineen. Kumppani on yliopistomaailmasta. Teatteri nielee yksityiselämän, mutta perheikaakin jää, se on vaan kummallisiin aikoihin.

Paraikaa juonin mitä teen viiskymppisenä, parin vuoden päästä. Aion tehdä jotain repäsevää. Musta on kiva juonia kaikenlaista sitä vuotta ajatellen. Aion ottaa haaveet omiin käsiini.”

Emmi Tuomisto

Aikuisten hyvinvointiin ja terveyteen!

AntiShop
Seksuaaliterveyskauppa

Gummeruksenkatu 5, Jyväskylä
(014) 616 358, www.antisshop.fi

SONAATTIN TOIMIPISTEET

SONAATTI
elinvoimaa ja makuelämyksiä

Musica, Novelli, Hällöke, Libri, Lozzi, Piato, Ylisto, Wilhelmiina, Kvarkki, Hestia, Ojelmakoti

KÄHILAPÄVELIIT, RUOKAYMPYRÄ, JUUSTO, YLLÄKÄYNTIÄ, LITTEÄKÄYNTIÄ

SONAATTI
www.sonaatti.fi

TOIMIPISTEIDEN RUOKALISTAT NETISSÄ
WWW.SONAATTI.FI

PÄÄKIRJOITUS/MIELSPIDE/KARTALLA

Kartalla

Uudistunut Jylkkäri tulossa...

Jyväskylän ylioppilaslehti ilmestyy 14.5. täysin uusitulla ulkoasulla.
Mainokset myy: pirunnyrkki.fi ja opiskelijamediat.fi

CAVALIER
Kova, valurunkoinen VETOLAUKKU 4-pyörällä

- monipuoliset sisätilat
- TSA-numerolukko
- lila, musta
- koko 62 x 42 x 25 cm – 65 L
- VAIN MELTÄ

SÄÄSTÄ -25% (100€)

75,-

Paljon erilaisia monilokero **OLKALAUKKUJA** miehille ja naisille

Erä **NAHKA-LAUKKUJA -50%**

Kesä-**LAUKKUJA -50%**

Erä **NEULE-SORMIKKAAT** (4€) • paljon eri värejä

Upeat, uutuus **KÄNNYKKÄ-KOTELOT** (7€) • paljon eri malleja

MINI LAUKKU

Laukkujen erikoisliike palvelua jo vuodesta 1975 • P: (014) 614 465

Shoppailu Sunnuntai!
Palvelemme sunnuntaisin klo 12–16

Forum
Hyväntuimman tunnin parkkimaksun

www.laukkuja.fi

Asemakatu 5, **Forum** Ark. 9.30–20, la 9–17

OPISKELIJALLE KESÄTYÖTÄ!

Tarjoamme opiskelijoille kesätyötä iltavuorossamme. Hanki itsellesi työkokemusta, jota tulevaisuuden työnantajat arvostavat.

Miksi valita juuri Mega kaikista vaihtoehdoista?

- Olemme luotettava ja vakavarainen organisaatio
- Jatkuva takuupalkka (palkka joka tunnulta, myös koulutusajalta)
- Palkka kaksi kertaa kuussa (7. ja 22. päivä)
- Maksamme selkeän provision
- Ei peruutusvara (tiedät päivittäin paljon olet tienannut)
- Myyntiprojektit ovat monipuolisia ja vaihtelevia – yhteistä niille ovat tunnetut, luotettavat toimeksiantajat ja laadukkaat tuotteet
- Hyvä, nuorekas ja kannustava työilmapiiri

Megassa osataan, voidaan ja halutaan tehdä hyvää tulosta!
Meillä hyvän tyypin täytyy tienata hyvin!

Ota yhteyttä ja kysy lisää!

Arkisin kello 16 jälkeen: Olli Vainio, puh. 045 7731 3752

Asemakatu 11 A, 40100 Jyväskylä
www.sm-mega.fi

Suoramarkkinointi MEGA

Suoramarkkinointi Mega Oy on vuonna 1986 perustettu Suomen johtava telemarkkinointiyhtiö.
Toimimme 17 paikkakunnalla työllistäten noin 400 henkilöä. Kuulumme Talentum-konserniin (www.talentum.fi).